

ساوے گنبد دی چھاں

پنجابی نعتاں

ریاض ندیم نیازی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ریاض ندیم نیازی دی پنجابی نعتاں

ریاض ندیم نیازی نوں رب تعالیٰ نے محبتِ رسول دے صدقے وچ نعت گوئی عطا کیتی اے۔ ریاض ندیم نیازی علمی تے ادبی شہراں توں دُور مضافات وچ بیٹھ کے بغیر کسی لو بھ لالچ دے علم تے ادب دی خدمت کر رہیا اے۔ نیازی نے اَنج تیکر جیہڑا وی ادبی کم کیتا اے او سارے داسارا اردو زبان دا طواف کر دالے۔ اردو نعتاں دے نال ایہنے پنجابی نعت دا گل زار وی شان نال مہر کایا اے۔

”ساوے گنبد دی چھاں“ پنجابی ادب دے وچ سوہنا اضافہ ثابت ہووے گا۔ ریاض ندیم نیازی دا اے کم وی سلاہن جوگا اے۔ میں ریاض ندیم نوں دل دی گہری چاہت نال ”جی آیاں نوں“ آکھناواں۔۔۔

خالد شریف

منگدا ہاں سدا ساوے گنبد دی چھاں
رب کرے گا عطا ساوے گنبد دی چھاں

ساوے گنبد دی چھاں

بازوق لوگوں کے لیے
ہماری کتابیں
خوبصورت کتابیں
ترتیب و اہتمام اشاعت
خالد شریف

سبھی حق آمنہ نیازی تے علی نیازی دے ناں

ضابطہ

کتاب داناں : ساوے گنبدی چھاں (پنجابی نعتاں)
لکھاری : ریاض ندیم نیازی
پہلی وار : رمضان المبارک ۱۴۴۳ھ بہ مطابق اپریل ۲۰۲۱ء
کمپوزنگ : ملک ولید احمد ماہی (ڈھوک کالا خان، راولپنڈی) / طارق محمود
چھاپہ خانہ : ماورا پبلشرز، لاہور
طابع : شرکت پرنٹنگ پریس، لاہور
ہدیہ : 1000/- روپے
سعودی عرب : 20 ریال
دیگر ممالک : 10 امریکی ڈالر

خوبصورت کتب کی اشاعت کے لیے رابطہ

MAVRA BOOKS

60-The Mall, Lahore.

خالد شریف

Mob: 0300-4020955

e-mail: mavrabooks@yahoo.com

ساوے گنبدی چھاں

(پنجابی نعتاں)

ریاض ندیم نیازی

انتساب

موجودہ دور وچ نعت نون عقیدت دے نال نال
 علمی تے ادبی تحریک بنان والے نعت نگار
 جناب حفیظ تائب دے ناں!
 گل بات کوئی مینوں پناں نعت نہ سُجھے
 میرے تے خیالاں دے وی مختار تسیں او

ریاض ندیم نیازی

0300-3701617

سوانحی خاکہ

نام: ریاض ندیم نیازی والد کا نام: شاہ نواز خان نیازی
 جائے پیدائش: سبی (بلوچستان) تعلیم: ایم۔ اے صحافت (بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ)
 ذریعہ معاش: سرکاری ملازمت مستقل سکونت: سبی بلوچستان
 تالیفات: نعتوں، غزلوں اور اشعار پر مشتمل 76 انتخاب ، بچوں کے لیے دو کتابیں
 تصنیفات: خوش بو تری جوئے کرم (نعتیہ مجموعہ، محسن نقوی ایوارڈ)
 ہوئے جو حاضر دیر نبی پر (نعتیہ مجموعہ) ، تمہیں اپنا بنانا ہے (شعری مجموعہ)
 بحر تجلیات (نعتیہ مجموعہ)، چمن زار حمد و نعت (نعتیہ مجموعہ) قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۹ء
 جو آقا کا نقش قدم دیکھتے ہیں (قومی صدارتی سیرت ایوارڈ، صوبائی سیرت ایوارڈ) ۲۰۱۵ء-۱۳۳۶ھ
 یادوں کے بھنور (شعری مجموعہ)، فیضان اولیا، گل زارا اہل بیت (گل ہائے مناقب و سلام)
 ساوے گنبد دی چھاں (پنجابی)، جب سے پچھڑے ہیں (ہائیکو)، کن فیکون (حمدیہ مجموعہ)

﴿دینی و سماجی مصروفیات﴾

سیکرٹری جنرل انجمن عند لیجان ریاض رسول (پاکستان) سبی
 مرکزی و ضلعی سیکرٹری نشر و اشاعت دست گیرٹرسٹ پاکستان و حضرت غلام دست گیر اکادمی (پاکستان)
 جنرل سیکرٹری حلقہ پاسبان حرف (پاکستان)
 سیکرٹری نشر و اشاعت دستک ادبی سنگت سبی و تھنکر ز فورم سبی
 چیئر مین شعبہ حمد و نعت سنگت ویلفیئر سوسائٹی (رجسٹرڈ) سبی
 اعزازی نمائندہ جنگ کوئٹہ چیونیز
 اعزازی رکن نعت کالج کمیٹی کراچی / کوئٹہ رائٹرز فورم کوئٹہ، ادب سرائے ساہیوال
 مجلس مشاورت سہ ماہی رنگ ادب کراچی
 ﴿رابطہ﴾ ندیم نیازی لائبریری مسجد روڈ سبی،

0333-3701617, 0300-3701617

واٹس ایپ: 0315-3701617, 0344-3701617

فہرست

☆	اللہ سوہنے دے ناں نال	محمد حنیف نازش قادری	۱۱
☆	ساوے گنبد دی چھاں	سرور حسین نقشبندی	۱۸
☆	ریاض ندیم نیازی دی پنجابی نعتاں	ڈاکٹر صفرا صدق	۱۹
☆	ریاض ندیم نیازی دی پنجابی شاعری	عبدالحمید چٹھہ	۲۱
☆	سچا تے سچا ریاض ندیم نیازی	محمد امین ساجد سعیدی	۲۹
☆	دل دیاں گلاں	ریاض ندیم نیازی	۳۱
☆	ساڈے دکھ تے درد مٹاؤن والا، اللہ سوہنا (حمد)		۳۳
☆	ابتدا انتہا، روشنی روشنی		۳۵
☆	رحمت دے اوچراغ جلائے حضورؐ نے		۳۷
☆	رحمتاں والے دریا وگ دے شہر مدینے اندر		۳۹
☆	اکھ دی جھولی بھردیندے نیں		۴۱
☆	سرکارِ دی نسبت دی رعایت منگاں		۴۳
☆	بے کساں دا، اک سہارا آپے نیں		۴۴
☆	دُرودی ذائقے لے کے مدینے میں وی جاواں گا		۴۵
☆	حُسن اوہو، مری ثناواں دا		۴۷
☆	کرم ہو گیا اے، کرم کملی والے		۴۹
☆	رُتبے ایہہ خدا نے بخشے نیں		۵۱
☆	سُتے ہوئے نصیب اوہ اپنے جگا گیا		۵۳
☆	آرزودی جزا اے سب گج اے		۵۵
☆	میرے دل دی اوہ دھڑکنان وچ اے		۵۷
☆	ہنجو وی ایہہ میرے کلام کردے نیں		۵۸
☆	آمدِ مصطفیٰ، احمدِ مجتبیٰ		۶۰

☆	سدھراں نوں ہاواں نوں، مدینے اُپڑا دیو	۶۲
☆	جو بخشے خُدا نے سویرے سویرے	۶۴
☆	صفتاں پاک نبی دیاں میری نعتاں دے وچ آون	۶۶
☆	آس والے یُونیاں تے بُورعت دا	۶۸
☆	میرے وی خواب وچ کدے آون خدا کرے	۶۹
☆	براء، ایقان مدینے وچ ہرا ایمان مدینے وچ	۷۱
☆	وہماں دا ہر اک نقش مرے دل توں ہٹاوے	۷۳
☆	تکلیا اے مدینے دی ہوا لے گئی مینوں	۷۴
☆	آقا درد مٹا دیندے نیں	۷۶
☆	اے میرے کریماء، ایہہ تیرا دوارا	۷۸
☆	چارے پاسے چھایا میرے رحمتاں دا نُور	۸۰
☆	فیض ہمیشاں ای ورتاوے سوہنیاں زلفاں والا	۸۲
☆	نظارے مُصطفائی دے دکھائے آپ نے آقا	۸۴
☆	ذکر نبیؐ دا بڑی عبادت ہر دم کر دے رہیے	۸۶
☆	نفرت دے ماحول وچ دتا اُلفت دا پیغام نبیؐ جی	۸۷
☆	نال عقیدت پیر وگاواں آپ دے دَر تے آ کے	۸۹
☆	رَب سچے دے نُور دا پیکر آپ داروشن مگھو دا	۹۱
☆	سانوں نور ہدایت دے دے سوہنیاں آقا	۹۲
☆	میری جنت تے جان، مدینہ	۹۴
☆	مدنی ماہی، آقا میرے وگڑے کم سنوارے نیں	۹۶
☆	رب نوں وی اے آپ دے اُتے مان حضورؐ	۹۸
☆	کملی والیا شہر ترے دیاں گوڑھیاں ٹھنڈیاں چھاواں	۱۰۰
☆	مدینہ میری اے منزل مدینے میں وی جاواں گا	۱۰۲
☆	جونبی دا غلام ہو جاوے	۱۰۴

- ☆ گھپ ہنھیریاں دے وچ روشن کر کے پیار قرینے ۱۰۶
- ☆ خُدا کرنی ایں جد رحمت نبیؐ دا شہر ویکھاں گے ۱۰۷
- ☆ کاہنوں لہجیے پھل پتیاں گلزاراں توں ۱۰۹
- ☆ دل دے وچ روشنی حضورؐ دی اے ۱۱۱
- ☆ صلہ علیؑ دا ورد پکانے آں رات دن ۱۱۳
- ☆ دل وچ شوق ہزار نبیؐ جی ۱۱۵
- ☆ سانوں آس بڑی اے مولیٰ توں اوہ دیوے گا دیدار کدوں ۱۱۷
- ☆ سانوں شہر مدینے سد ماہی آسین محل منارے نہیں منگدے ۱۱۹
- ☆ نماں دے بحر وچ بخشو کنارا، یا رسول اللہ ۱۲۱
- ☆ اپنی چند بنا لئی جنہاں نعتاں دا سرنا نواں ۱۲۳
- ☆ نس نس اندر عشق نبیؐ دے پھل مہکائی رکھ ۱۲۴
- ☆ مری اکھاں نیں ہن غم دا سمندر یا رسول اللہ ۱۲۶
- ☆ اپنے ہنجو پھل، مدینے چلیے ۱۲۸
- ☆ محمد ﷺ مصطفیٰؐ اے نال میرے ۱۳۰
- ☆ بخششی خدا نے دل نوں عقیدت حضورؐ دی ۱۳۲
- ☆ سانوں رب دی ذات دکھاوے گی دربار مدینے والے دا ۱۳۴
- ☆ آقاؐ گھنی کد منظوری اے ۱۳۵
- ☆ خدا دے حبیب مری جاں تسیں او ۱۳۷
- ☆ مرے دل تے سد ر ہندی عنایت آپؐ دی آقاؐ ۱۳۹
- ☆ کرناں وانگر چمکن آقاؐ سوہنے مٹھڑے بول ۱۴۱
- ☆ طیبہ دی گل بات اے دکھری ۱۴۳
- ☆ ہوا اڑخ بدل جاوے جے چاہوے کملی والا ۱۴۴
- ☆ تسیں دیندے او دُبدے نوں کنارا یا رسول اللہ ۱۴۵
- ☆ کسے حاجی نوں جد ویکھاں مدینہ یاد آؤندا اے ۱۴۷

- ☆ عقیدت دیاں ثناواں نیں مدینے وچ ۱۴۹
- ☆ ظلماں دی دُھپ چوں لوگ بچائے حضورؐ نے ۱۵۰
- ☆ جد دا آقاؐ نوں غم سنایا اے ۱۵۳
- ☆ تیرے کرم دے نال ہے فن مہکدا مرا ۱۵۵
- ☆ چھڈ کے میں اس جہان نوں جد شاہؐ دے در گیا ۱۵۶
- ☆ انج و سیا رحمتاں دا اے ساون گلی گلی ۱۵۸
- ☆ کی دساں انوار مدینے دے ۱۶۰
- ☆ سرکارِ حاضری، میرے سرکارِ حاضری ۱۶۲
- ☆ صدقے میں واری جاواں مدینے دے شاہؐ توں ۱۶۴
- ☆ جالی جدوں پتھماں اکھاں نال کملی والیا ۱۶۵
- ☆ میں ہاں منگتا اُس دے در دا ۱۶۷
- ☆ میرے تے جد حضورؐ دا اکرام ہو گیا ۱۶۹
- ☆ صدقے ہزار وار میں جاواں رسولؐ توں ۱۷۰
- ☆ جد وی گردش نے زپرِ دام لیا ۱۷۱
- ☆ ہو یا کرم نبیؐ داتے ہر درد ٹل گیا ۱۷۲
- ☆ سارے ای وارن جان مدینے والے توں ۱۷۳
- ☆ مرے رسولؐ دی رحمت کمال چا کیتا ۱۷۵
- ☆ اینہاں رُکھاں دے اینہاں چھاواں دے صدقے ۱۷۶
- ☆ ہواواں توں صدقے فضاواں توں صدقے ۱۷۸
- ☆ جس نوں وی مل گئی اے محبت رسولؐ دی ۱۷۹
- ☆ طیبہ دی سمت جاری میں کیتا جدوں سفر ۱۸۱
- ☆ جس دن دی مُصطفیٰؐ دی غلامی ہوئی نصیب ۱۸۲
- ☆ انج میرا سنا بخت جگایا اے آپؐ نے ۱۸۴
- ☆ ہووے گا حشر تک سدا چر چا حسینؑ دا (سلام) ۱۸۶
- ☆ دل وچ جو ہے تصویرِ حسینؑ ابن علیؑ دی (سلام) ۱۸۸

اللہ سوہنے دے ناں نال

منگدا ہاں سدا ساوے گنبد کی چھاں
رب کرے گا عطا ساوے گنبد دی چھاں

میں کنج اپنی اُچھلدی ہوئی خوشی دا اظہار کران، کچھ سمجھ نہیں آ رہیا اے۔ اللہ سوہنے دا کرم اور نعتاں والی سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی خاص رحمت اے کہ ساڈے سوہنے صوبہ بلوچستان دے شہر سسی وچوں پنجابی زبان دیاں نعتاں دا پراگا ساہنے آیا اے جنہوں میں بڑے ادب تے ات ذوق تے شوق نال پڑھیا۔ ایس پراگے داناں ”ساوے گنبد دی چھاں“ تجویز ہو یا اے تے ایہدے مصنف نہیں بڑے ای متحرک تے ہمہ جہت شخصیت جناب ریاض ندیم نیازی ہوری۔ ندیم نے اردو زبان وچ حمداں تے نعتاں آکھیاں تے اوہناں دے کئی مجموعے (پراگے) چھپ کے ساہنے آچکے نیں۔ ایہہ نعتاں ایہناں دے مُرشدِ کامل محترم سلطان حامد نواز القادری ہوراں دی دعاواں دا اثر تے ثمر اے کہ اید کی اوہ اپنا پنجابی نعتاں دا سلاہن جوگ تے ہیرے موتیاں جے اکھراں نال پُر چا ہو یا ضخیم پراگا سامنے لے آئے نیں جیہڑا تہاڈے ہتھاں وچ اے۔ اوہناں دے پیشوا دا تعلق، جہراں کہ اوہناں دے اسم گرامی توں ظاہر اے پنجابی زبان دے عظیم صوفی شاعر تے اللہ دے ولیاں وچ اُچا مقام رکھن والے حضرت سلطان باہور رحمت اللہ علیہ دی پاک تے پوتر لڑی نال اے۔ ایہہ گل دسن دی تے لوڑ ای نہیں، بلکہ ہر کوئی جان دا اے کہ ایہہ گھرا نا جتھوں ریاض ندیم نیازی ہوراں فیض پایا اے علمی ادبی تے روحانی میداناں وچ کرنا کو نام ور گنیا

جاندا اے۔ اللہ رسول دے کرم توں دکھ میں ایس پراگے نوں ندیم ہوراں دے مرشد پاک دے فیض دا اثر تے ثمر ایسے لئی آکھیا اے کہ اوہناں نے باطنی مدد کر کے اپنے ایس کرماں والے مرید نوں نعتاں دیاں توفیقاں لے کے دیتیاں تے اوہ ایس قابل ہو گیا کہ آج پنجابی نعتاں دے دیوان رکھن والے شاعراں دی صف وچ شامل ہو رہیا اے۔ ندیم ایس عطا تے جتاں وی فخر کرے، گھٹ اے۔

”ساوے گنبد دی چھاں“ تے غور کرینے کہ اوہ کبھی تھیاں اے یاں او کبڑا بندہ اے جنہوں ایس چھاں چوں حصہ عطا نہیں ہو گیا۔ چوں کہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اللہ رب العالمین دے بنائے ہوئے سارے جہاناں واسطے رحمت بن کے آئے نیں ایس لئی قیامت دے دن تک دے ہر ذی روح اور ہر زمانے دے سارے عالمین لئی ”ساوے گنبد دی چھاں“ دی شکل وچ اک مسلسل تے مستقل پناہ تے حصار میسر اے۔ اس طرح ایہہ ناں اک جادوئی تے سرمدی دنیا دی سیر کروند انظر اوند اے۔ آپ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے گنبد پاک دی ظاہری چھاں جیہڑی او تھے اڑے ہوئے عاشق نمازِ عصر ویلے باب جبریل دے سامنے بیٹھ یا کھلو کے محسوس کر دے نیں اوہدے متعلق میرا اک شعر اے

چھاویں گنبد دی جدوں جا کے مسافر بہہ گئے

انج لگا جہراں کہ عمراں دے تھکیویں لہہ گئے

بہ ہر حال اس کتاب دے ناں دے نشے چوں نکل کے ہُن کچھ کتاب بارے جان کاری لینے آں۔ ندیم نے تے جگہ جگہ درود پاک دی عظمت، فضیلت تے ایہنوں وظیفہ بنان دا تذکرہ انج کیتا اے کہ لگدا اے کہ ایہہ بندہ درودی ٹولے دا اک فرد اے۔ ہر دوجی تہی نعت وچ تے مختلف جہراں تے پیرا یہ جات وچ درود دابار بار ذکر بہت مزہ دیندا نظر اوند اے۔ نمونے دے کچھ شعر دیکھنے آں:

نس اندر عشق نبی دے پھل مہکائی رکھ
صلِ علیٰ دے وردنوں توں معمول بنائی رکھ

اس واسطے میں بھیجنا ہاں آپ تے درود
دینا ہے اس درود دا خود آپ نے ثمر

آپ دا اسم مبارک پڑھ کے اپنے آپ نوں دم کرنا واں
دن ہووے یاں رات نبی جی، صبح سویرے شام نبی جی
ورد ہمیشہ کردے رھناں ایہہ وی میرے کم آؤندا اے
پاک درود دی برکت دے نال آجاندا آرام نبی جی

درودی ذائقے لے کے مدینے میں وی جاواں گا
سناون درد دے قصے مدینے میں وی جاواں گا

ساوے گنبد دے پرچھاویں رجویاں ڈہلکاں مارن
پاک دروداں دے لشکارے دل وچ چانن پاون

صلِ علیٰ دا ورد پکانے آں رات دن
سرکار تے درود پُچانے آں رات دن

آقا نوں بھیجنے آں دروداں دی ڈالیاں
اپنے اسپں نصیب جگانے آں رات دن

آس والے بوٹیاں تے بُر نعت دا پھل ہُن لگے گا ضرور نعت دا
خلق ساری آپ تے درود بھیج دی چھایا کائنات تے شعور نعت دا
درود شریف دے تذکرے کنے وں سونے انداز وچ ہوئے، تہاں وکھ لیا۔ اسطراں

بہت سارے شعر مضمون دی گنجائش نہ ہون پاروں چھڈ رھیاں واں تے بس اک درودی
شعر دا ہور تذکرہ ضروری کراں گا جہدے وچ اوھناں نے قرآن تے حدیث دی تعلیم
موجب درود دے وظیفے نوں جنت دی چابی کہیا وے ملاحظہ کرو
شام سویرے پاک نبی تے نعت درود پچا وے
جو ندیم اے چڑھنا چاہندا جنت والے زینے

ریاض ندیم نیازی ہوراں ایس پراگے وچ کچھ نویاں نویاں ردیفیاں وی پنجابی زبان
دے نعت آکھن والیاں نوں عطا کیتیاں نیں۔ کچھ ردیفیاں ایہہ نیں: آپ داروشن مکھڑا،
سوھنیاں زلفاں والا، شہر مدینے اندر، مدینہ یاد اوند اے، آپ دے درتے آکے، سوہنے
مٹھڑے بول۔ نبی دا شہر ویکھاں گے تے مدینے دی تڑپ نے مدینے میں وی جاواں گا دی
ردیف وچ قافیے بدل کے دو نعتاں لکھو کے ایہہ گل سورج توں ودھ روشن کردتی کہ ساڈا
شاعر دل وچ مدینے جان دی، او تھے رہ جان دی، ہر ویلے گنبد دی چھاں وچ بیٹھے رھن دی
تے سرکار مدینہ علیہ الصلوٰۃ والسلام دے قد میں شریفین وچ ڈیرہ لاؤن دی کئی تاہنگ سینے
وچ وسائی بیٹھا اے۔ بحراں بدل بدل کے، انداز وکھو وکھ اختیار کر کے بلکہ میں کہواں گا کہ
اوہ حضرت جامی رحمت اللہ علیہ وانگراں بہر وپ بھر بھر کے مدینے دیاں گلاں، بس مدینے

دیاں گلاں انج کر دا اے کہ اوہدا من رجا ای نہیں۔ ایہو سچے عاشق دی پہچان اے تے ایس شہر پاک دے ایس عاشق نے جہداناں ریاض ندیم نیازی اے اپنی پہچان عاشقِ مدینہ دے ناں نال اچھے طریقے چ کر ادتی اے۔ او فرموندے نیں۔

میری جند تے جان مدینہ ہر دل دا ارمان مدینہ
جو کچھ منگدا آن سوالی کر دیندا اے دان مدینہ

اپنے ہنجو ٹھل مدینے چلے سارے عاشق رل مدینے چلے
دکھاں درداں دا اے دارو او تھے بن جانی این گل مدینے چلے

اکھیاں بچ نظارے نیں بڑے رائگے پر میں
اکھیاں لئی روضے دی زیارت منگاں

نگاہے، لطف، احسانے کریم من، کریم من
لگاندا آپ دے نعرے مدینے میں وی جاواں گا

ایہہ دو شعروں دیکھو کہ مدینے دی حاضری واسطے شاعر وی تڑپدا نظر اوند اے تے شعروں:

سانوں شہر مدینے سد ماہی اسیں محل منارے نہیں منگدے
مل جاوے خاک مدینے دی اسیں چن ستارے نہیں منگدے
مُلکاں دی شاہی کچھ وی نہیں آقا دی غلامی دے اگے
جہڑے نوکر شاہِ طیبہ دے اوہ بُلخ بخارے نہیں منگدے

مدینے دی چاہت دے دو شعر ہور

ساڈے تے ایہہ وی خاص کرم اے حضور دا
سوہنے دی نعت لکھ کے سنانے آں رات دن
آؤناں ندیم سانوں بلاوا حضور دا
اکھاں چوں حُب دے نیر وگانے آں رات دن

تے فر اعلیٰ حضرت رحمت اللہ علیہ دے اوس مقطعے وانگوں جہدے چے امام نعت نے
”کوئی کیوں پوچھے تیری بات رضا“ والا شعر آکھیا سی ساڈے شاعر نے دی ایس مقام نوں
چھو کے عرض کیتی کہ

دوری دی شکایت نہ کریں بھل کے نیازی
محبوب دی مرضی اے، بلاوے، نہ بلاوے

شاعری دی صنف ”سہلِ ممتنع“ اجہی بھاگ بھری صنف اے کہ شاعر دا اوہدے اُتے
واہ وازور لگا ہندا اے پر نظر نہیں اوند۔ سارے دے سارے شعر دل وچ اُتر دے چلے
جاندے نیں تے پڑھن والا سمجھدا اے کہ ایہہ میری گل کیتی جارئی اے۔ پر نال معلوم ہندا
اے کہ ایہو جیہے آسان شعر تے ہر کوئی آکھ لیندا اے لیکن جدوں کوشش کریئے تے گل نہیں
بندی۔ سہلِ ممتنع ای تے آمد دے شعراں دا دوجاناں اے۔ ریاض ندیم نے سہل وچ خوب
خوب شعر آکھے نیں کچھ وگی ویکھنے آں:

محمد مصطفیٰ اے نال میرے حقیقت وچ خدا اے نال میرے
فیراں تون بعد اس گل دی خوشی اے مری ماں دی دعا اے نال میرے

دل وچ شوق ہزار نبی جی بخشو ہُن دیدار نبی جی
تھاڑے صدقے حشر دھاڑے ہونا بیڑا پار نبی جی

Gunbad-Tracing\Server Hussain-JPG\Riaz Nadeem Niazi
Midhat_1.jpg not found.

طیبہ دی گل بات اے وکھری اوتھے ہر سوغات اے وکھری
ہور وی نعتاں لکھیاں نیں پر آج ندیم دی نعت اے وکھری

دل دے وچ روشنی حضور دی اے ایہہ مری زندگی حضور دی اے
سارے پاسے حضور دا چائن نوری شمع جلی حضور دی اے

آرزو دی جزا اے ، سب کچھ اے

اوہ حبیبِ خدا اے سب کچھ اے

یارسول اللہ دی ردیف وچ عام بحر وچ بہت ساریاں نعتاں لکھیاں گئیاں نیں۔ پر
ریاض ندیم نے کچھ نویں شعر کڈھ کے دکھائے نیں۔ مضمون دے آخر تے ریاض ندیم دی

اس نعت دے تن شعر درج کر دیاں ہوئیاں اپنی ”آمین“ نال ملو نے آں:

غماں دے بحر وچ بخشو کنارا ، یارسول اللہ

تُسی او بے سہارے دا سہارا ، یارسول اللہ

تجارت دے قرینے جس نے سکھے ہون تہاڈے توں

بھلا اوہنوں کیویں ہووے خسارا ، یارسول اللہ

زیارت آپ نے مینوں مدینے دی کرانی ایں

میں لکھاں وار کیتا استخارا ، یارسول اللہ

طالب شفاعت احقر العباد

محمد حنیف نازش قادری

اے۔ ہر مصرعہ اوہناں دی عاجزی تے گورھی چاہ دامنہ بولد اثبوت اے۔ ایس توں وڈی مثال ہور کی ہووے گی۔

میں تاں اوہو ای کرنا ایں
جیس کم وچ خوشی حضور دی اے

امت دے والی سرکار مدینہ دی خوشی وچ اپنی خوشی نوں قربان کردینا اک بہوں وڈی سعادت اے۔ ”ساوے گنبد دی چھاں“ دا شاعر مبارک باد تے شاداشِ دا حق دار اے کہ اوہنوں ایہہ سعادت لہھی اے کہ اوہنے آپ دی وڈیائی وچ قلم چکن تے دل دیاں سدھراں نوں بیٹھن دا حوصلہ کیتا۔

ڈاکٹر صغرا صدق

ڈاکٹر یکٹر جنرل پلاگ
پنجاب انسٹی ٹیوٹ آف لیٹریچر،
آرٹ اینڈ کلچر، لاہور

ریاض ندیم نیازی دی پنجابی نعتاں

نعت لکھنا کوئی فن نہیں اے نہ ہی شعر کہن داناں اے۔ ایہہ تے اک سعادت اے جیہڑی بارگاہواں دی بارگاہ وچوں عطا ہندی اے۔ ایسے طراں نعت لکھن والا قلم وی کوئی عام قلم نہیں ہندا۔ سگوں ایہہ اوس قلم دی سعادت اے جیہوں نعت دے اکھر لکھنا نصیب ہندا اے جیہناں دے کارن قلم دی سیاہی نور بن جاندی اے۔ نعت لکھن دی خواہش اوس بندے دے ذہن وچ پنگر دی اے جیہدے دل وچ نیماں دے شہنشاہ دی محبت دا سمندر ٹھاٹھاں ماردا ہووے۔

نعت گوئی نیزے دی نوک تے پیر رکھن دے برابر اے۔ جس طرح ذرا جی غفلت زخم دے سکدی اے ایسے طرح نعت لکھنے وچ ٹکی جی بھل نال گستاخی دا پہلو آوے تے سفر کھوٹا ہو سکدا اے۔

”ساوے گنبد دی چھاں“ دے وچ جیہڑیاں نعتاں پڑھن دا شرف حاصل ہو یا اے اوہناں تے کملی آ لے دی نیڑتا تے ساوے روضے دی چھاں اے۔ نبی کریم دی محبت وچ ڈب کے لکھی گئی نعتاں دا گل دستہ ریاض ندیم نیازی دے قلب تے روح دی پاکیزگی دامنہ بولد اثبوت اے۔ اوہناں دی شاعری دی ایہہ وی وڈیائی اے کہ ایہدے وچ نبی جی دی پاک ہستی نال گورھی عقیدت دی وڈیائی دا بیان ملدا اے۔ ایہناں نعتیہ شعراں وچ حضور پاک دی حیاتی جھلکدی اے۔ ایس کارن ایہہ نعتاں دا پراگا بہوں معتبر اے۔

ریاض ندیم نیازی دی اللہ دے رسول نال محبت شعراں دی بولی وچ ساڈے سامنے

ریاض ندیم نیازی دی پنجابی شاعری

رحمت عالم ﷺ نے فرمایا:

من اشد الناس لی حیاناں یكونون بعدی یود احدہم لورانہ باہلہ و مالہ
(رواہ مسلم)

مطلب: لوکاں وچوں میرے نال بے حد محبت کرن والے لوکی میرے بعد ہون گے۔
اوہناں وچوں کوئی بندہ پسند کرے گا کہ اوہ اپنے مال اولاد تے گھر والیاں دے بدلے میری
زیارت کر سکے۔

ریاض ندیم صاحب دی ایہہ کتاب پڑھ کے مینوں رنج لگیا اے کہ ایہہ وی اوہناں
لوکاں وچ شامل نہیں جہاں دا ذکر حضور نے کیتا اے۔ ایہناں دی حضور نال وابستگی مزید
کچی تے بچتہ ہو گئی اے۔ ایہہ حضور نال محبت دی گہرائیاں چ اتر کے اپنے دل دی دھڑکنناں
نوں شعر داروپ دے رہے نہیں۔ حضور دی سیرت پاک توں پھٹن والی کرناں نے ایہناں
دی دنیا تے آخرت دی منزل نوں روشن کر دتا اے۔

اللہ سوہنا جناب ریاض ندیم ہوراں دے علم عمل ذوق شوق تے عمر چ برکتاں فرمائے
تے ایہہ ایسے طرح ای ساری عمر اپنے محبوب نبی دیاں نعتاں لکھدے رہن۔ آمین
آؤ ایہناں دی کتاب چوں کج شعر پڑھن دی سعادت حاصل کریے۔

اجازت دا او پروانہ ہوا دے دوش تے آوے

ایہہ دل تڑنے ایہہ دل بولے مدینے میں وی جاواں گا

شاعری وچ ہوانوں بڑی اہمیت دتی گئی اے۔ اگرچہ ایہہ زندگی اے پر استعارے
دے طور تے ایدھے کولوں پیغام رسائی دا کم لیا گیا اے۔ نعتاں وچ کئی دفعہ ایس دا ذکر ہویا

اے تے آج کل ایس گل نوں موبائل نے ہو روی تقویت دتی اے کہ ہوادے ذریعے پیغام
رسائی ہو رہی اے۔

ندیم صاحب وی ایسے آس بچ بیٹھے نیں کہ کسے ویلے دی مدینے توں پیغام لئے کے
ہوانے آجانا اے۔

ویرو نمیں کر دے کوئی گورے کالے دا

فیض تے عطاواں نوں اوہ عام کر دے نیں

ایہہ شعروں آپ دے فرمان دی نشاندہی کر رہیا اے۔ حضور دے درتے ہر شخص
رنگ نسل توں پاک ہو کے فیض حاصل کر ریا اے۔

فرشتے وی اترن سلامی دی خاطر

فلک سرنوں دیندا اے خم کملی والے

مغرب دی نماز توں لے کے فجر تیک تے فجر توں لے کے شام تیک بے حضور دے
غلام حاضری تے سلام لئی حاضر ہو رہے نیں تے فرشتے وی ایسے کم لئی آرہے نیں ایہہ وی
آپ دی سیرت دا اک پہلو اے۔ فلک داسرنوں خم کرن دا مطلب وی سلامی اے

آقا دی رحمت ویکھ ندیم

اپنے تے بیگانے بخشے نیں

ہر مسلمان حضور دا اپنا اے۔ اوہناں لئی کوئی وی بیگانہ نہیں۔ بلکہ آپ دی رحمت
تمام جہاناں لئی اے۔ تے اوس رحمت توں ہر کوئی فائدہ اٹھا رہیا اے۔ بھانویں او جانور
اے یا جاندار۔

عملاں نے میرے کی کم آؤناں سی حشروچ

مینوں تے او تھے عشق نبی دا بچا گیا

حضور دی ذات مبارک نال عشق حضور دی آل پاک نال عشق حضور دے شہرتے ایس

بچ رہن والیاں نال عشق حضور نال منسوب ہر چیز نال عشق ایہہ وی عبادت و بچ شمار ہوندے
نیں۔ عبادت ای عمل دی شکل اختیار کردی اے تے فیر ایہہ اعمال دا حصہ بن جاندا اے۔
تے ایہہ عمل ای دوسرے عملاں توں وزنی نہیں جے ایہہ عشق نصیب ہو جاوے تے فیر حشر دا
ڈر کوئی نہیں رہندا۔ اللہ غفور اے او ایس عمل دے صدقے بخش دے گا۔

اندر دے دریا دے بچھے ٹٹ جاندا نہیں اوتھے

آپ اکھیاں چوں ہنجو و گلے شہر مدینے اندر

ریاض ندیم ہوراں نہیں اتھے اک بہت وڈی کیفیت دا ذکر کیتا اے۔ آہا سبحان
اللہ!! بڑے بڑے سلطان حکمران اولیا، رئیس سرداراں چوکھٹ تے روندے ویکھے گئے
نیں۔ روناں اپنی قسمت تے ای آوندا اے کہ حضور نے اوہناں نوں بلایا اے مدینے دی
زیارت کرن، مدینے دی گلیاں بچ پھرنا گھمنا نوری فضاواں بچ ساہ لینا۔ مسلماناں دے
مقدردی معراج اے تے واقعی دل دے دریا دے بچھے ٹٹ جاندا نہیں۔

کم آوے جو عقبی اندر

ایسا مال و زر دیندے نہیں

حضور دا ای ایہہ فرمان اے پئی جہڑا میرے روضے تے آوندا اے میرے روضے دی
زیارت کردا اے میں اوہدی شفاعت ضرور کراں گا۔ بلکہ آپ فرماندے نہیں میرے تے
واجب ہو گئی اے ایہناں دی شفاعت تے جنہاں نوں بہ روز محشر آپ دی شفاعت نصیب
ہوے گی۔ ایس توں ودھ کے اوہناں نوں ہور کی چاہی دا اے۔

مک دی گل ندیم مکاوے

تینوں آپ ہنر دیندے نہیں

شاعر نہیں بڑی پیاری گل کیتی اے کہ ایہہ جیہڑیاں میں نعتاں لکھنا ایہہ
ساریاں اوہناں دے درتوں نصیب ہندیاں نہیں تے نعت نگاری دا ہنر حضور دا ای عطا

کیتا ہو یا اے۔

گھرانہ اوہ غنی دا اے دوارا اوہ سخی دا اے

نبی اوہ میرے نیں اپنے مدینے میں وی جاواں گا

عقیدے دے مان دی بہت وڈی گل ہور ہی اے۔ مسلماناں نوں اپنے آقا تے

اوہناں دے دوارے تے بڑا مان اے۔ ایہہ اوہ دوارا اے جتھوں کوئی خالی نہیں پلندا حضور

دے نال ایسے محبت دا ذکر ندیم صاحب کیتا اے۔

عرش تے فرش سارے سنوارے گئے

آپ آئے تے صدقے اُتارے گئے

سفر طائف دے بعد وچ معراج دا واقعہ ہو یا سی۔ سیرت دیاں کتاباں بچ لکھیا ملدا

اے کہ آپ نوں خوش کرن لئی آپ دے غم دور کرن لئی اللہ نے آپ نوں اپنے کول بلایا سی

تے گلاں باتاں کیتیاں سن۔ ستارے کھکشاواں دی شکل اختیار کر گئے سن آسماناں دیاں

رونقناں ودھ گئیاں سن اوں دا ای ذکر اتھے ملدا اے۔

سونہ رب دی اے آقا اگے

رکھ وی سیس نوا دیندے نہیں

اک بہت ای وڈھے معجزے دا ذکر کیتا گیا اے۔ جدوں آپ اپنے چاچے حضرت

ابوطالب نال سفر تے گئے سن تے اک راہب نے ایہہ منظر تکیا سی تے فیر آپ دے چاچے

نوں کہیا کہ ایہناں نوں واپس لے جاؤ۔ اتھے وی شاعر آپ دی سیرت دا اک ہور پہلو

پیش کر رہیا اے۔

محبت، خلق تے اخلاص نال نقشہ بدل دتا

جو دشمن سن اوہ وی اپنے بنائے آپ آقا نے

اتھے شاعر نے آپ دے کردار دی بڑی سوہنی جھلک دکھائی اے۔ آپ دے کردار

دیاں صفتاں اک دو جے نالوں اگے لنگدیاں نظر آؤندیاں نہیں تے انج لگدا اے کہ آپ
دیاں صفتاں دا آپس وچ مقابلہ ہو رہیا اے۔ ایہہ صفتاں اک دو جے کولوں اگے لنگن
دیاں کوششاں کر رہیاں نہیں۔

کیوں ناں اوس دا کلمہ پڑھیے اوہنوں آقا منئے

خوشبوواں دنیا نوں وٹن جس دے پاک پسینے

ایس شعر وچ شاعر آپ دی اک ہور کیفیت بیان کر رہیا اے۔ حضور دے جسم مبارک
دے معطر پسینے دی کیفیت بیان کر رہیا اے جس پسینے نوں صحابہؓ روئی نال جذب کر کے
شیشیاں وچ محفوظ کر لیندے سن تے فیراے عطر داکم دینداسی اور ایس دی خوشبو شیخ لگدی سی
جیویں جنت دیاں ساریاں خوشبوواں ایس خوشبودا صدقہ میں۔

دو جگ دے سردار ندیم جے تک لیون

بھل جاوے سرداری سب سرداراں نوں

انبیاء کرامؑ دی سیرت تے حالات نوں پڑھ کے معلوم ہوندا اے کہ اوہ سارے وی
آپؐ دا ذکر کردے نہیں تے بڑی محبت دا اظہار کردے نہیں بلکہ اوہناں آون والے ویلے
نووں بشارت دتی اے کہ اک دن آنا اے جدوں رب دے محبوب نے تشریف لیانی اے۔
ایسے طراں سارے جہاناں دے مسلمان شروع توں لے کے قیامت تک آون والے
سارے ایس نوں اپنا مقدر سمجھدے نہیں تے سمجھن گے کہ اور حضور دے اُمتی میں بھانویں
کوئی مزدور اے یا کوئی کسے ملک دا بادشاہ اے۔ کسے قوم دا سردار اے۔ اوہناں دی منشاء
ایہو ای ہوندی اے کہ رب دے محبوب دی نظر جے پے جاوے تے اوہناں دی دنیا تے
آخرت سنور جائے گی۔ اوہ ایہنوں بہت وڈھا اعجاز سمجھدے نہیں۔

آپؐ دے مڑھکے دا اے صدقہ

پھلاں وچ مہکار نبیؐ جی

نیازی صاحب نے بڑی سونہی گل ول ایس شعر وچ اشارہ کیتا اے۔ روایت ایہو ای
اے کہ گلاب دا پھل حضور دے پسینے توں پیدا ہو یا اے۔ تے فیڑ جس مڑھکے چوں پیدا میش
ہوئی ہووے اوہدے وچوں خوشبو وی تے او سے دی آوے گی تے ایس گلاب توں ای
دوسری قسم دے خوش بو والے پھلاں نے جنم لیا ہو یا اے۔

میں ایہہ سمجھاں کہ دھرتی تے بہشتاں مل گئیاں مینوں

جے لگ جاوے مدینے میرا بستر یا رسول اللہ

بہت سونہا تے نو میکھا خیال اے۔ ویکھن نوں اے چھوٹی جی خواہش اے پر ایس
دے وچ ساری حیاتی تے کائنات لگی ہوئی اے۔

ارمان ندیم ایہہ رکھدا اے ایہو کوشش پل پل کر دا اے

اک وار تے جا کے ویکھ لوے دربار مدینے والے دے

بڑی وڈھی گل کردتی میں سبحان اللہ۔ اللہ رب العزت وی ایہو چاہندا اے۔ تے
ایسے لئی اوہ فرماندا اے۔ حضور دی ذات تھاڈے لئی اُسوہ حسنہ اے۔

ایہو سیرت ایہو کردار اپنان دی او ضرورت تے زور دیندا اے۔ ایس کردار دا جے
عشر عشر سنووں مل جاوے، ساڈھے کردار چوں نظر آوے تے سمجھ لو دنیا تے آخرت سنور گئی
نہ صرف اپنے لئی بلکہ اسی گنہگار دوسرے لوکاں لئی وی محبت بن جاواں گے۔

اوہ دل جنت دے ٹکڑے وانگ ہو جاندا اے سونہہ رب دی

جہڑے دل وچ وس جاوے محبت آپؐ دی آقاؐ

شاعر ایس شعر دے ذریعے بہت وڈھی خواہش تے حقیقت دا ذکر کر رہے نہیں۔
حضور دی محبت تے حضور نال محبت ایہہ کسے وی انسان دے عملوں دی معراج اے۔ عملوں
دیاں وی قسماں میں پر ایہہ قسم تے سب توں ودھی تے مکمل اے بلکہ مسلماناں دا ایمان اے
ایدھے بغیر تے کوئی مسلمان مومن ای نہیں ہو سکدا۔ جھھی تیک آپؐ دی برکتاں والی ذات

آساں نوں دنیا تے آخرت دی ہر محبوب چیز توں زیادہ محبوب نہ ہو جاوے۔

لکھ پیغمبر ہوئے نیں پر

سوہنے دی تے بات اے وکھری

ندیم صاحب نیں ایس شعروچ اپنے ایمان دی آخری پوڑھی توں ماضی تے جھاتی پائی اے۔ جے کر سارے ای نئی رسول تے پیغمبر اپنے پورے وجود نال موجود نیں پر اوہناں دی نظراں نے صرف حضور نوں ای سب توں اعلیٰ مٹھیا اے تے وجہ ایہہ اے کہ او سارے وی ایسے محبوب دے دیوانے نظر آؤندے نیں جنہاں نال محبت ندیم صاحب دے ایمان دی ابتدا تے انتہا اے۔

دقی سی گالیاں جنہاں پتھر وی مارے سن

دشمن ایہو جے سینے وی لائے حضور نے

نعت کہندے کنہوں نے نعت ہوندی کی اے۔ ریاض صاحب نے ایس شعروچ دنیا دے شاعران نوں دس دتا اے۔ اگرچہ پہلے وی سارے شعر خاص طور تے میں جنہاں دا چناؤ کیتا اے او سارے ایسے گلاب دے پھل نیں ایسے دی خوشبو نوں نعت دا حوالہ دتا گیا اے تے بڑے سوہنے انداز نال انہاں نے سیرت دا اک ہور پہلو سامنے لیا کہ نعت دا حق ادا کردتا اے۔

آواں نہ چھڈ کے تیرے مدینے نوں جیندے جی

ہووے عطا جے احمد مختار حاضری

کوئی وی بندہ اپنے گھر بار بیوی بچے بہن بھراواں نوں چھڈن دا تصور وی نہیں کر سکدا پر ایہہ در ایسا اے کہ اتھے رہن لئی مسلمان ہر شے نوں قربان کرن تے تیار ہو جاندا اے نیں تے جے حضور بلا لیں تے فیر تے وارے نیارے ہو جاندا اے نیں۔ ایسے دا اظہار ندیم صاحب نے وی کیتا اے۔

جد تک نہ اُس دی ذات وسیلہ بنی دعا

بے فیض لوٹ دی رہی باب قبول توں

ماشاء اللہ ایہہ شعر اپنے اندر اک پوری کائنات سمیٹ کے کھڑا اے۔ میں ایہہ سمجھنا

واں ریاض صاحب نے گل مکا دتی اے سبحان اللہ!

لے آئے نے رحمت دے در تک ایہہ مینوں

ندیم اپنے عیباں گناہواں دے صدقے

ندیم صاحب نے بڑے پیارے تے عاجزی نال بھرے لفظاں نال اپنی خاکساری

دا حوالہ پیش کر دیاں ہویاں دسیا اے کہ

لے آئے نے رحمت دے در تک ایہہ مینوں

ندیم اپنے عیباں گناہواں دے صدقے

عیب تے گناہ کسے وی بندے دے عیباں دا جے لوکاں نوں پتہ ہندا اے تے جس دے ایہہ ہندے نیں اوہنوں وی معلوم ہو جانا بڑی گل اے تے جدوں اپنے عیباں تے گناہواں ول ندیم صاحب دیکھدے نیں تے او تھے ای ایناں نوں او ہدی رحمت وی نظر آؤندی اے۔ تے ایہہ من رہے نیں کہ

لے آئے نے رحمت دے در تک ایہہ مینوں

اللہ اکبر ندیم صاحب تسی اللہ رب العزت دا شکر کرو کہ اوہنے تہا نوں ایس سعادت

توں بہرہ مند کیتا تے ہن الحمد للہ تہا نوں اوس ذات حق دے سوا کج نہیں چاہیدا۔

اللہ تعالیٰ تہا ڈی ایس کوشش نوں قبول کر دیاں ہویاں حضور دی اُمت دے دلاں وچ

محبت رسول دے چراغ روشن کرن دا ذریعہ بنائے۔ آمین بجاہ سید المرسلین۔

عبدالمجید چٹھہ

(لاہور)

سچا تے سچا ریاض ندیم نیازی: حال تے ماضی

ریاض ندیم نیازی دا جیویں کلام سچا تے سچا اے ایویں ای کھرا انسان اے ہر ویلے شعر و سخن دی لگن وچ مگن رہندا اے۔ اللہ تعالیٰ نے ایہناں نوں بوہت ساریاں عزتاں تے شرفاں نال سرفراز کیتا اے۔ قومی، صوبائی تے دوجے بوہت سارے ایوارڈز نال نوازیاء۔

ایناں دا نواں شعری مجموعہ ”ساوے گنبد دی چھاں“ پڑھن نوں ملیا اے۔ عقیدت دے پانی وچ ڈبیاں نعتاں نے ایمان تازہ کر دتا اے۔ سداھے پھرے اکھراں وچ سوہنے تے من موہنے خیالاں نوں نعت داروپ دے کے اللہ پاک دے سوہنے محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی سوہنی سوہنی نعت آکھ کے غلاماں دے دفتر وچ وڈ گیا اے۔

ریاض ندیم نیازی مشکل لفظاں توں بچا کے آسان گل کرن ول جاندا اے۔ ریاض ندیم نیازی دے اردو کلام دی طرحاں پنجابی کلام وی خوب صورت فکر اں دا اظہار اے۔ ایہو گل اوہدے عشق دی دلیل اے۔ ایسے واسطے مشکل پسندی دا بھارا اپنے مونڈیاں تے نیں چکدا بلکہ حضور دے عشق تے عقیدت دی گل وی سہل ممتنع وچ کہہ جاندا اے۔ ایہو ای چنگے شاعر دی خوبی ہندی اے۔ ایہناں دے دو شعر ویکھو:

آس والے بُوٹیاں تے بُو نعت دا

پھل وی ہُن لگے گا ضرور نعت دا

طیبہ دی گل بات اے وکھری

اوتھے ہر سوغات اے وکھری

ہور وی نعتاں لکھیاں نیں پر

اَج ندیم دی نعت اے وکھری

آخروج ریاض ندیم نیازی واسطے دُعا اے کہ اللہ تعالیٰ اپنے محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے طفیل ایس مجموعے نوں نجات داسبب بنا دے تے شہرت و عزت بخشے (آمین)۔

نیاز مند

محمد امین ساجد سعیدی

قومی صدارتی ایوارڈ یافتہ

حاصل پور

اے۔ آخر وچ میں اپنے پیاریاں محمد حنیف نازش، ڈاکٹر صفرا صدق، ڈاکٹر عتیق جیلانی، سرور حسین نقشبندی، گل زار بخاری، عبدالمجید چٹھہ، بشیر کمال تے محمد امین ساجد سعیدی دا شکریہ ادا کرنا واں جیہڑے میری پنجابی شعر گوئی وچ میری حوصلہ افزائی کردے رہے نالے اپنی قیمتی رائے دا اظہار وی کیتا۔

دل دیاں گلاں

اللہ سوہنے دے لاڈ لے، من تھار محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے وصفان دا بیان بندے دے وس دی گل نہیں، پر جدوں لچ پال کریم آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی نظر سؤلی ہووے، مہر دیاں ٹھنڈیاں چھاواں ہوون تے کرم دے مینہہ اپنے آپ وس پیندے نیں، تے میرے جیہے بے علم تے بے عملے بندے نوں حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی نعت دا شرف حاصل ہو جاندا اے۔

وڈی عطاواں دی گل ہو رکنج دساں کہ رب سوہنے نے اردو دے نال پنجابی زبان وچ وی نعت کہن دا شرف عطا کیتا اے ساری آقا سوہنے صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی کرم نوازی اے کہ میرا اے پنجابی نعتیہ مجموعہ ”ساوے گنبد دی چھاں“ اللہ دے محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی بارگاہ وچ عاجزانہ نذرانہ عقیدت اے۔

اُس بارگاہ وچ ہنرکاریاں، لفظاں دی بُنت دافن نہیں دیکھیا جاندا، اتھے حرفاں تے مصریاں نوں عقیدت دے نیر بنا کے پیش کیتا جاندا اے، تے خیر جھولی وچ پائی جاندی اے تے آکھیا جاندا اے ع

قلم جامی دا میں کتھوں لیاواں یا رسول اللہ

میری عقیدت دا پراگا ”ساوے گنبد دی چھاں“ پڑھن والیاں واسطے محبت دے پھل نے، جنھاں نوں پڑھ کے عشق دی مُشک نال قلب تے روح نوں مُشک بار کیتا جاسکدا

ریاض ندیم نیازی

ندیم لائبریری، مسجد روڈ، سبی بلوچستان

0333-3701617

0300-3701617

☆☆☆

ہردم اوہدے درتوں سب دیاں جھولیاں بھر دیاں نیں
 ویکھو خیراں سب نوں پاؤن والا ، اللہ سوہنا

سبحان اللہ! پنچے ویلے یار نیازی سانوں وی
 اپنے گھر وچ روز بُلاؤن والا ، اللہ سوہنا

حمد

ساڈے دکھ تے درد مٹاؤن والا ، اللہ سوہنا
 سْتے ہوئے لیکھ جگاؤن والا ، اللہ سوہنا

بندہ عیب بندے دے دسدا پھر دا اے
 دو جگ اندر عیب چھپاؤن والا ، اللہ سوہنا

جس ویلے وی کوئی آن مصیبت گھیر دی اے
 مینوں مشکل وچ بچاؤن والا ، اللہ سوہنا

اللہ پاک دی سونہہ، ہُن موجاں تے طوفاناں وچ
 میری بیڑی بے لاؤن والا ، اللہ سوہنا

آپ آئے تے ظلمت کدہ دہر دا
ویہندے ویہندے ہويا روشنی روشنی

خونِ شبیر دے نال ہوئی ندیم
کربلا کربلا ، روشنی روشنی

ابتدا انتہا ، روشنی روشنی
مُصطفیٰ مُصطفیٰ ، روشنی روشنی

وارکے آپ دے سرتوں دنیا دے وچ
آپ ونڈے خدا ، روشنی روشنی

ہتھ جدوں وی اٹھائے میں دربار وچ
میری ہوئی دُعا ، روشنی روشنی

اوہدی ساری حیاتی اے مثل کنول
فر نظر دی سدا روشنی روشنی

شاداب سینہ ہو گیا بنجر زمین دا
 دریا او رحمتاں دے وہائے حضورؐ نے
 رب آکھیا کہ نکلے نیں میری کمان چوں
 جنے کدی وی تیر چلائے حضورؐ نے
 ہويا ندیم آدمی دے آدمی قریب
 جیون دے سارے ڈھنگ سکھائے حضورؐ نے

رحمت دے او چراغ جلائے حضورؐ نے
 ظلمت دے سارے نقش مٹائے حضورؐ نے
 رستے توں مڑ نہ بھٹکی کدے میری زندگی
 او ضابطے جہاں دے بنائے حضورؐ نے
 اک جہی سی سب دے واسطے رحمت حضورؐ دی
 رنگے نے سارے اپنے پرانے حضورؐ نے
 بھٹکے بشرنوں موڑ کے دوزخ دی راہ توں
 خلد بریں دے رستے وکھائے حضورؐ نے

اندر دے دریا دے بَنھے ٹُٹ جاندے نیں اوتھے
 آپ اکھیاں چوں ہنجو وگ دے شہر مدینے اندر
 خاکی نوری ناری سب نیں تیرے منن والے
 آسماناں توں آون فرشتے شہر مدینے اندر
 ساڈی نت ندیم دعارے ساہ مکن توں پہلوں
 سانوں وی تقدیر لے جاوے شہر مدینے اندر

رحمتاں والے دریا وگ دے شہر مدینے اندر
 تائیوں عاشق نس نس جاندے شہر مدینے اندر
 اکھاں والیاں نے تکیاں نیں عرشوں آوندیاں ڈاراں
 بَنھہ قطاراں نوری آوندے شہر مدینے اندر
 اندروں باہروں نت صفائیاں ہو جاوَن اُس درتے
 فضل و کرم دے بدّل ورحدے شہر مدینے اندر
 رب دے گل خزانیاں دا مختار اے کملی والا
 سب نوں بن منگیاں جو مل دے شہر مدینے اندر

آؤن والی دنیا دی وی
 سچی آپ خبر دیندے نیں
 خواہش دے ہر آن شجر نوں
 آپے ای برگ و ثمر دیندے نیں
 جھلکی دے کے مکھڑے دی او
 راتاں تائیں قمر دیندے نیں
 مک دی گل ندیم مکاواں
 تینوں آپ ہنر دیندے نیں

اکھ دی جھولی بھر دیندے نیں
 سوہنے اوہ منظر دیندے نیں
 پوریاں کردے سدھراں آساں
 سارے کم ای کردیندے نیں
 کم آوے جو عقبی دے وچ
 ایسا مال و زر دیندے نیں
 مار اڈاری طیبہ جاواں
 مینوں بال و پر دیندے نیں

سرکارِ دی نسبت دی رعایت منگاں
اکرام دی ، عاصی ہاں عنایت منگاں
صدیاں دے اوہ پینڈے اک سارناں مگن
بُراقاں دی سواری دی اجازت منگاں
درکار پیغمبرِ دی اے رحمت مینوں
میں رب دی تے آقا دی اطاعت منگاں
نظراں سچ نظارے نیں بڑے رانگے پر میں
اکھیاں لئی روضے دی زیارت منگاں
اکھیاں کدے جاگن تے میں منگاں چانن
میرا دل چاہوے سدا ، صحت منگاں
اے ندیم آج تے نظارا کدے آجاوے
سرکارِ دے چہرے دی زیارت منگاں

بے کساں دا ، اک سہارا آپ نیں
خوب نورانی نظارا آپ نیں
ساری دُنیا جہندے دَر تے پہنچ دی
زندگی دا استعارا آپ نیں
نیھریاں وچوں اوہ کڈھ دے آپ ای
نور دا روشن منارا آپ نیں
آپ ہی دَس دے نیں سارے فائیدے
دور کردے جو خسارا آپ نیں
معرفت وی آپ دیندے نیں ندیم
اوہ ہدایت دا اشارا آپ نیں

اجازت دا او پروانہ ہوا دے دوش تے آوے
 ایہہ دل تڑنے ایہہ دل بولے مدینے میں وی جاواں گا
 ”نگاہِ لطف احسانے کریم مَن ، کریم مَن“
 لگا وندا آپ دے نعرے مدینے میں وی جاواں گا
 حرم دے صحن وِچ بیٹھے کبوتر نعت پڑھ دے نیں
 سنن نغمے ندیم آکھے مدینے میں وی جاواں گا

دُرودی ذائقے لے کے مدینے میں وی جاواں گا
 سُنّاوَن درد دے قصے مدینے میں وی جاواں گا
 گھرانہ اوہ غنی دا اے دوارا اوہ سخی دا اے
 نبیؐ او میرے نیں اپنے مدینے میں وی جاواں گا
 گزاری آرزو دے وِچ حیاتی میرے دل نے وی
 عنایت ہووے گی او تھے مدینے میں وی جاواں گا
 حضوری دے لئی بھانویں نیں ایں حاضری لازم
 محبت دے کدے صدقے مدینے میں وی جاواں گا

آگے نیں خیال شعراں وچ
 ایہہ وی انداز اے عطاواں دا
 آکے بیٹھا اے خود نظارے وچ
 لاٹرا آپ اوہ میری نظراں دا
 مخفلاں وچ ندیم بولے گا
 معنیٰ میری ثنا دے لفظاں دا

حُسن اوہو ، مری ثناواں دا
 میری سدھراں دا میرے چاواں دا
 جاگ دا واں میں تہجدیں سنی
 ایہہ نتیجہ اے سب دعاواں دا
 پالیا خوب میرے ہونٹاں نیں
 خوب ہے ، ذائقہ دروداں دا
 سبز گنبد اے سامنے میرے
 ہے نصیبہ ایہہ میری اکھیاں دا

میرے دل دی دھڑکن بڑی تیز ہوئی
 ہے نبھاں دا ایہہ زیر و بم کملی والے
 میں سمجھاں گا ایس نوں عطا آپ دی اے
 ہے آیا اے اکھیاں چ نم کملی والے
 ندیم اَج مدینے بلایا گیا اے
 نہیں ایتھے کسے غم دا غم ، کملی والے

کرم ہو گیا اے ، کرم کملی والے
 ہے رکھیاں تساں نے بھرم کملے والے
 میں کوچے دے ویکھو مقدر جگائے
 جو رکھیاں اے دل وچ قدم کملی والے
 زمانے دی جتھے نظر جھک دی جاوے
 تے وٹیاں نوں کر دے نرم کملی والے
 فرشتے وی اُترن سلامی دی خاطر
 فلک سِر نوں کردا اے خم کملی والے

حاضر، ساں، مدینے وچ میں وی
 اوہ خواب سہانے بخشے نہیں
 جدِ وردِ درودی کیتا تے
 نعتاں دے ترانے بخشے نہیں
 نعتاں دیاں ریتاں پے گئیاں
 ایہہ شوق خدا نے بخشے نہیں
 آقا دی رحمت ویکھ ندیم
 اپنے تے بگانے بخشے نہیں

رُتے ایہہ خدا نے بخشے نہیں
 بخشش دے بہانے بخشے نہیں
 طیبہ توں واپس، جد آئے
 یاداں دے خزانے بخشے نہیں
 اکھتیاں چوں ہنجو ورھدے جو
 رحمت دی گھٹا نے بخشے نہیں
 ایہہ لفظ دعاواں دی خاطر
 مولا دی رضا نے بخشے نہیں

حیران ہو رہیاواں میں اس گل نوں سوچ کے
 واپس میں کیوں شہر مدینے توں آ گیا
 سائے چ میں حضور دے رہناواں ہر گھڑی
 عشق رسول انج مری سوچاں تے چھا گیا
 لگ دا سی انج حضور دے روئے نوں ویکھ کے
 میں سی ندیم چیراں جنت چ آ گیا

ستے ہوئے نصیب اوہ اپنے جگا گیا
 جہیڑا وی مصطفیٰ دی غلامی چ آ گیا
 طے ہونینیں رہیا اے مدینے دا فاصلہ
 ایہہ فاصلہ تے میریاں نینداں ای کھا گیا
 رکھ دا اے بادشاہی نوں جٹی دی نوک تے
 آقا دا عشق جس دے وی دل وچ سما گیا
 عملاں نے میرے کی کم آؤناں سی حشر وچ
 مینوں تے اوتھے عشق نبی دا بچا گیا

اک وسیلہ بنا لیا رب نے
واسطہ آسرا اے سب گُج اے

معنی میری ثنا دے لفظاں دا
نعت جس دی عطا اے سب گُج اے

اُس دی کردا ندیم کیویں گل
اوہ تے رب دی رضا اے سب گُج اے

آرزو دی جزا اے سب گُج اے
اوہ حبیبِ خدا اے سب گُج اے

جُڑ کے بیٹھے خدا دی گُرسی نال
ابتدا ، منتہا اے سب گُج اے

خوش نصیباں دے اوہ لباں اُتے
آپ دل دی دوا اے سب گُج اے

بانکپن آپ ہے اوہ کلیاں دا
ہر کلی دی ادا اے سب گُج اے

میرے دل دی اوہ دھڑکنناں وِچ اے
 عکس سوہنے دا جذبیاں وِچ اے
 شرح اُس دی تے ہونئیں سک دی
 اک تعلق جو نسبتاں وِچ اے
 دل چ رکھے جو شوق روضے دا
 اوہ مدینے دے رستیاں وِچ اے
 دیکھنے والی اکھ جے ہووے تے
 او تے قرآن دی آیتاں وِچ اے
 اوہنوں پھلّاں دے حُسن وِچ دیکھاں
 او کلی دی نزاکتاں وِچ اے
 وس گیا اے ندیم دے دل وِچ
 او دُروداں دی لذتاں وِچ اے

ہنجو وی ایہہ میرے کلام کردے نیں
 روضے اُتے جا کے سلام کردے نیں
 ایہہ وی کدے ہوندا اے خانے کعبے وِچ
 رب نال بہہ کے کلام کردے نیں
 دیندے نیں تسلیاں وی عاصیاں نوں آپ
 دل وِچ آ کے اوہ قیام کردے نیں
 آوے کوئی نیڑیوں تے بھانویں دورتوں
 شوق نوں وی دل دا امام کردے نیں

ویروا نیئس کردے کوئی گورے کالے دا
فیض تے عطاواں نوں اوہ عام کردے نیں

بادشہ بناؤندے نیں غلاماں نوں وی آپ
اعلیٰ نسب ، عالی اوہ مقام کردے نیں

جنتاں وکھاوندے نیں او دُنیا دے وچ
مدد او ندیم صبح ، شام کردے نیں

آمدِ مصطفیٰؐ ، احمدِ مُجتہدیؑ

شافعِ دوسراؑ ، رہبرِ انبیاءؑ

رحمتِ دو جہاں آپِ خیرالوریؑ

مرحبا مرحبا یا حبیبِ خدا

ہائے بے چارگی ہجر دی دوریاں

دھڑکنناں تیز نیں دل دی بیزاریاں

بے کسی ، بے بسی ، درد ، بے تابیاں

مرحبا مرحبا ، یا حبیبِ خدا

عرش تے فرش سارے سنوارے گئے
 آپ آئے تے صدقے اتارے گئے
 آپ جدھروں وی لنگھے نظارے گئے
 مرحبا ، مرحبا ، یا حبیبِ خدا
 اُس دو عالم دے سردار ، سرتاج دی
 بات وکھری جہاناں دے اُس راج دی
 حصے آئی اے عرشاں دی معراج وی
 مرحبا مرحبا ، یا حبیبِ خدا

سدھراں نوں ہاواں نوں ، مدینے اُپڑا دیو
 حوصلہ وی اینہاں دیاں روحاں وِچ پا دیو
 انج دیاں گلاں ای کبوتران نے کیتیاں
 جیہڑی میں نعت لکھاں اوہ جا کے سنا دیو
 اکھتیاں چوں ہنجومیرے مینہہ وانگوں ورھے نیں
 ایناں نال دل والی لگی نوں بجھا دیو
 ٹھوٹھا اے دعاواں والا سکھناں ناں موڑنا
 رحمتاں دی خیر آقا ایہدے وِچ پا دیو

مُٹھی وِچ کبھڑی شے اے تسی دس دیندے او
پردے جیہڑے اکھیاں تے پئے نیں ہٹا دیو

ہوجان میرے وی نصیب بچ زیارتاں
طیبہ دے نظارے کدے مینوں وی کرا دیو

اُونہاں تے ندیم بیٹھے خوف مُسلمان دا
کافراں تے رُعب ساڈا اِنج دا بٹھا دیو

جو بخشے خُدا نے سویرے سویرے

دُرودی ترانے ، سویرے سویرے

نظر وِچ سمایا اے اوہ ساوا گنبد

نظارے سہانے ، سویرے سویرے

عجب رحمتاں دی اے بارش وَرھائی

کرم دی گھٹا نے سویرے سویرے

مواجه تے آے تے اُتھرو وہاے

بہانے ، بہانے ، سویرے سویرے

غنی دا دوارا سخی دی اے چوکھٹ
 لٹائے خزانے سویرے سویرے
 ہے سورج وی چڑھ دا سلامی دی خاطر
 سُنہرے زمانے سویرے سویرے
 او در کھولیا اے عطاواں دی خاطر
 ندیم اَج تھانے سویرے سویرے

صفتاں پاک نبی دیاں میریاں نعتاں دے وِچ آون
 خواب خیالاں دے وِچ جد او خیریں پھیرا پاون
 کعبے دے وِچ جا کے منگاں طیبہ دی رُشنائی
 فر روضے دے نوری منظر میرے سامنے آون
 دل دی دھڑکن گھنگرو بنھ کے نچ دی نچ دی پھر دی
 حج دے یاں عمرے دے زائر جد وی حال سناون
 میریاں اکھیاں دے وِچ اتھرو آساں دے پر بن کے
 عرض گزارن جا روضے تے سدھراں سب اپڑاون

ساوے گنبد دے پرچھاویں رجویاں ڈھلکاں مارن
 پاک دُروداں دے لشکارے دل وِچ چانن پاون
 آسماناں توں آون والے اکھر دل تے اترے
 سوہنے جذبے ادھی راتیں اٹھ کے نعتاں گاؤن
 جدوں ندیم اڈاری مارے شہر مدینے جاوے
 ہجر سے دے پینڈے اوکھے ہاواں وی گرلاون

آس والے بوٹیاں تے بُور نعت دا
 پھل وی اینوں لگے گا ضرور ، نعت دا
 خلق ساری آپ تے دُرود بھیج دی
 چھایا کائنات تے شعور نعت دا
 چارے پاسے میرے رحمت دا نور اے
 جلوے پیا بکھیر دا اے طور نعت دا
 مہکاں شہر طیبہ دیاں دل وِچ آئیاں
 آیا جیویں قطرہ عطور نعت دا
 آقا خیراں جھولی وِچ میری پا دیو
 منگتا ہاں میں منگتا حضور نعت دا
 قسمتیاں دے نال ای ندیم ویکھنا
 چمکے گا سارے پاسے ای نور نعت دا

عاصی گناہ گار جو دیندے دُہائیاں
خیرات رحمتاں دی اوہ پاون خدا کرے

درکار حشر وِچ اے شفاعت دے واسطے
تمغہ اوہ اُمّتی دا سجاون خدا کرے
ہو کے ندیم حاضرِ خدمت کرے دُعا
سجدے سچ جد پووے او اٹھاون خدا کرے

میرے وی خواب وِچ کدے آون خدا کرے
طیبہ سچ حاضری لئی بُلاون خدا کرے
جاندے نیں سارے دَر تے سمیٹن محبتاں
روضے ، تے حال دل دا سناون خدا کرے
اکھیاں دے اتھرو پئے دس دے نیں بیتیاں
دل دے او زخم سارے دکھاون خدا کرے
چتے وی اُمّتی نیں نمانے حضور دے
سارے مدینے شہرنوں جاون خدا کرے

اُونہاں نوں چارہ سازی دے ہنر بخشے گئے ایسے
 خدا دے نُور مگے وِچ خدا دی شان مدینے وِچ
 محمد ﷺ دے وسیلے ای تعارف ربّ دا ہويا
 خدا جے عرش تے ہے قدرت یزدان مدینے وِچ
 نبیّ حُسنِ غزل دے مطلعِ اوّل تے مقطعِ نین
 زبان اللہ دی تے آپ نین بُرہان مدینے وِچ

مرا ، ایقان مدینے وِچ مرا ایمان مدینے وِچ
 او ، اگو ، نُور پیکر ، صاحبِ قرآن مدینے وِچ
 خُدا تے بندیاں وِچ رابطے دا اک وسیلہ نین
 خدا دی شان تے مخلوق چوں ذیشان مدینے وِچ
 عجب مہمان داری آپ ﷺ کردے عاصیاں دی نین
 او نوری تخت والے عرش دے مہمان مدینے وِچ
 ریاضِ جَنّہ ، جنہاں ویکھیا اوہ لوک کہندے نین
 جمع فردوس والے سارے نین سامان مدینے وِچ

وہاں دا ہر اک نقش مرے دل توں ہٹا وے
 نبوت دے سنہیرے نوں وی ایمان بناوے
 جنت دا سفر وی ایہہ مدینے دا سفر اے
 اک وار دوبارہ وی اوہ طیبہ پچ بُلّاوے
 انوار دی بارش نے دکھائے سی نظارے
 ہُن تک اوہ تصوّر وی مرا دل نہ بھلاوے
 راتیں کدی خواہاں پچ زیارت وی کراؤن
 صدیاں دا وچھوڑا کدے محبوب ملاوے
 فردوس پچ کوثر دیاں پھلاں کدے آون
 تریائیاں نوں لبھ لبھ زمزم اوہ پلاوے
 دوری دی شکایت ناں کریں بھل کے نیازی
 محبوب ﷺ دی مرضی اے بلاوے ناں بلاوے

تکلیا اے مدینے دی ہوا لے گئی مینوں
 نکلی سی جو دل چوں اوہ دعا لے گئی مینوں
 مُدت توں پیاسا ساں میں ہونٹاں تے طلب سی
 اک بحر دی جانب اوہ گھٹا لے گئی مینوں
 شرمندگی اپنی دا نتیجہ وی میں ویکھاں
 دربارِ شفاعت پچ خطا لے گئی مینوں
 مشکل تے بڑی ہے سی پر ایہہ معجزہ ہو یا
 اڈنا نیں سی آؤندا تے صبا لے گئی مینوں

قسمت ذرا ویکھو ایہہ مسیحا نے بلایا
ہونی سی شفاء دل نوں شفا لے گئی مینوں

میتیاں ایہہ گنہہ گار ، گنہہ گار بڑا سی
راتاں دی مناجاتی ، نوالے گئی مینوں

نیس کوئی مثال اس دی زمانے کدی ویکھی
شفقت دی انوکھی اوہ رضا لے گئی مینوں

شامل مینوں کرنا سی غلاماں دی صفاں وچ
محبوب دی محبوب ادا لے گئی مینوں

آقا درد مٹا دیندے نیں

سکھ جھولی وچ پادیندے نیں

جد ہسدے نیں کملی والے

کلیاں نوں مہکا دیندے نیں

ظالم نے شرمندہ ہوندے

دشمن تائیں دُعا دیندے نیں

سونہہ رب دی اے آقا اگے

رکھ وی سیس نوا دیندے نیں

کردے آپ شفاعت ساڈی
 سدھی راہ تے پا دیندے نیں
 نبی پیارے خُلق مجسّم
 خالق نال ملا دیندے نیں
 مک دی گل ندیم ، مُکاوے
 جّت وچ اپڑا دیندے نیں
 اُج ندیم اوہ نعت سنادے
 تیرے شعر مزا دیندے نیں

اے میرے کریم ، ایہہ تیرا دوارا
 دلاں دی تمنا دلاں دا سہارا
 ہے دن رات دُھک دی خدائی دوارے
 مقدر دا دن رات چمکے ستارا
 تہجد نوں ویکھاں اوہ نعتاں نیں ملیاں
 ہوا رات نوں مینوں کردی اشارا
 ہے جدے توں طیبہ بڑی دُور لگ دا
 نظر آئے کشتی نوں روشن منارا

بھنور وچ میں حالات دے پھس گیا واں
 عطا کردو آقا جی ہن تے کنارا
 گنہگار جاندے تے اوندے کروڑاں
 اوھناں نوں شفاعت دا مل دا سہارا
 بڑا سخت مشکل مدینے توں ، آؤناں
 ندیم اے دُعا اے میں آواں دوبارہ

چارے پاسے چھایا میرے رحمتاں دا نُور
 میرے حصے آ گیا اے قسمتیاں دا نُور
 جس ویلے آیا میرے لباں تے دُرود
 فلک اُتوں اُتریا اے لذتاں دا نُور
 جا کے آقا کول کراں میں وی سلام
 ہووے میرے ساہمنے حقیقتاں دا نُور
 بیٹھا واں میں جا کے غارِ حرا وِچ وی
 ویکھنا واں کعبے اُتے رحمتاں دا نُور

تر گنیاں اکھّاں جنہاں پائی روشنی
 نبیٰ لے کے آؤندے رہے شریعتاں دا نور
 سبھے ای فرشتیاں تُوں سجدے کرائے
 بشر اُتے وڈا سی عطاواں دا نُور
 ہوئی سی ندیم تے ، عطا ، رُب دی
 لیکھاں وِچ لکھیا سی نُوریاں دا نُور

فیض ہمیشاں ای ورتا وے سوہنیاں زلفاں والا
 مہر وفا دے جام پلاوے سوہنیاں زلفاں والا
 اپنے ، مَنّٰن والیاں تُوں اوہ عزم عطا کردیندا
 منزل تے وی اوہ اپڑاوے سوہنیاں زلفاں والا
 اوہدے ورگا رحم کسے نے ، کیہہ کرناں اے یارو
 سَکھ ونڈے تے دُکھ مُکاوے سوہنیاں زلفاں والا
 کملی والے دی ایہہ شان تے ہر اک توں اے وکھری
 ماڑیاں دا وی مان ودھاوے سوہنیاں زلفاں والا

واسطہ اپنے پیار دا دیوے اپنے رُب سوہنے نوں
 اپنی اُمّت نوں بخشاوے سوہنیاں زلفاں والا
 میری گُلی دے سْتے ہوئے بھاگ کدی تے جاگن
 میرے وَل وی پھیرا پاوے سوہنیاں زلفاں والا
 ساڈے ویہڑے چانن پاوے ظلمت آپ ﷺ مٹاوے
 آپ مُکاوے سب پچھتاوے سوہنیاں زلفاں والا
 بخشیاں ہین ندیم خدا نے یار نوں ایہہ توفیقاں
 ڈبیا سورج موڑ لیاوے سوہنیاں زلفاں والا

نظارے مُصطفائی دے وکھائے آپ نے آقا
 ہنیرے ظلم دے آکے مٹائے آپ نے آقا
 بنا کے اپنی سنّت نوں زمانے واسطے نیکی
 بہانے ساڈی بخشش دے بنائے آپ نے آقا
 زمانے دی شہنشاہی دی جو خیرات ہندی سی
 اوہ گُر اپنے غلاماں نوں سکھائے آپ نے آقا
 محبت ، خُلق تے اخلاص تھیں نقشہ بدل دتا
 جو دشمن سن اوہ وی اپنے بنائے آپ نے آقا

مدینے نام دی بستی وسا کے ایس دنیا وچ
 بہشتاں دے نظارے نیں کرائے آپ نے آقا
 کئی بے دین لوکاں نوں ملی ایمان دی دولت
 جدوں کلمے درختاں نوں پڑھائے آپ نے آقا
 میرے ورگے وی اکھواؤندے نیں خودنوں آپ دی اُمت
 کرم اپنے ندیم اُتے کمائے آپ نے آقا

ذکر نبی دا بڑی عبادت ہر دم کردے رہیے
 نام نبی دا سب توں سوہنا دم دم چدے رہیے
 نبی تے اوہدی آل تے پڑھ دے رہیے نت درود
 اپنے دل دا خالی کاسہ رنج کے بھر دے رہیے
 ہُن تے ساڈی ایہو عبادت نام نبی دا لینا
 نعتاں لکھیے نعتاں پڑھیے نعتاں سُن دے رہیے
 ساڈھے ورگے ماڑیاں نوں وی ایہہ توفیقاں دے دے
 سوہنیا آقا اسیں وی درتے آؤندے جان دے رہیے
 انج وی آپنے آقا دے نال سانجھ نبھائیے اپنی
 اُچی اُچی پاک نبی دے نعرے لاؤندے رہیے
 اک ندیم کیہہ ساری اُمت دا ایہہ دل کردا اے
 ساری عمرے آقا جی دے درتے بیٹھے رہیے

نفرت دے ماحول چِچ دِتا اُلُفت دا پیغام نبیٰ جی
 مخلوقاں تے جاری ہويا آپ دا فیضِ عام نبیٰ جی
 آپ دا اسمِ مبارک پڑھ کے اپنے آپ نوں دم کرناواں
 دن ہووے یاں رات نبی جی صبح سویرے شام نبیٰ جی
 ورد ہمیشہ کردے رہناں ایہہ وی میرے کم آؤندا اے
 پاک درود دی برکت دے نال آجاندا آرام نبیٰ جی
 آپ دے نام نوں من لیا اے اسمِ اعظم ساڈے دل نیں
 ساڈے لئی اے اک وظیفہ آپ دا سوہنا نام نبیٰ جی

میرے ورگے بے علماں نیں تہاڈی کیہہ تعریف اے کرنی
 تُسِیں او اک احسان خدا دا تُسِیں او اک انعام نبیٰ جی
 دُنیا دے ہر کافر اک دن تہاڈا کلمہ پڑھ لینا اے
 تہاڈا فکر تفکر اک دن ہو جانا ایں عام نبیٰ جی
 اپنی بد عملی دے پاروں جگ وچ دھکے کھاندے پئے آں
 آپ دی سنت جے اپنایئے مُک جاوَن آلام نبیٰ جی
 رات ندیم وی اٹھ بہندا اے نعتاں لکھ دا نعتاں پڑھ دا
 کرم کماؤ میرے ول وی گھل دیو پیغام نبیٰ جی

جے کر تسی سنہیرا گھلّو خوشی ناں سانجھی جاوے
 میں فر ہر دن عید مناواں آپ دے دَر تے آکے
 روندے ولکدے لکھاں رَل کے اوس دوارے جانڈے
 مک جانڈے نیں ہوکے ہاواں آپ دے دَر تے آکے
 شام سویرے کردا رہندا نت ندیم دعاواں
 مک جاوَن ایہہ میریاں ساہنواں آپ دے دَر تے آکے

نال عقیدت نیر وگاواں آپ دے دَر تے آکے
 اپنے دل دا حال سناواں آپ دے دَر تے آکے
 میں سُنیا اے اوتھوں کوئی خالی نیوں مُڑ دا
 سستی ہوئی تقدیر جگاواں آپ دے دَر تے آکے
 میرے دل وچ آس بڑی اے جد وی حج تے جاواں
 رتجھاں نال ایہہ نعت سناواں آپ دے دَر تے آکے
 گنبدِ خضریٰ ، روضے دی جالی بابِ رحمت آقا
 رَج رَج ویکھاں ساریاں تھانواں آپ دے دَر تے آکے

رَب سچے دے نُور دا پیکر آپ دا روشن مکھڑا
 ہر مومن دے دل دا محور آپ دا روشن مکھڑا
 کیہہ کیہہ مکھ بنا کے رب نیں دھرتی اُتے گھلے
 سب توں ودھ کے پاک، معطر آپ دا روشن مکھڑا
 دونواں جہاناں اندر آپ دے مکھ دی نیں مثال
 روشن روشن مہر منور آپ دا روشن مکھڑا
 آپ دے ہر اک دشمن نوں وی ایہہ گل کہنی پے گئی
 اطہر، طاہر خوب مطہر آپ دا روشن مکھڑا
 ایہہ تے سانوں لگ دا چانن، چن اے کردا اتھے
 چانن کردا دنیا اندر آپ دا روشن مکھڑا
 پیار دے نال خدا نے لکھاں مکھ بنائے، لیکن
 سب توں سوہنا سب توں بہتر آپ دا روشن مکھڑا

سانوں نور ہدایت دے دے سوہنیاں آقا
 دل نوں اپنی چاہت دے دے سوہنیاں آقا
 نفرت چارے پاسے زہراں گھول دی پئی اے
 قوم نوں پیار دی عادت دے دے سوہنیاں آقا
 تیرے نام دا جھنڈا جگ تے فر لہرایے
 فیر اک واری ہمت دے دے سوہنیاں آقا
 ابوبکرؓ عثمانؓ علیؓ تے عمرؓ دی لوڑ اے
 اوہو فیر قیادت دے دے سوہنیاں آقا

فر اوہ صفت صفاتاں ملّت دے وِچ آون
خُلُق صفا دی نعمت دے دے سوہنیاں آقا

آساں وی کفر دا نام نشان مِٹا کے رپئے
ہمّت دے دے طاقت دے دے سوہنیاں آقا

حشر دیہاڑے قُرب تہاڈا منگ دے پئے آں
آسین نیئیں کیہندے دولت دے دے سوہنیاں آقا

آج ندیم دعاواں کردا اُمّت دے لئی
عزت سانجھ اخوّت دے دے سوہنیاں آقا

میری چند تے جان ، مدینہ
ہر دل دا ارمان ، مدینہ
جو گج منگ دا آن سواں
کردیندا اے دان ، مدینہ
دنیا دے سب شہراں اندر
رکھ دا اُچی شان ، مدینہ
ہر دکھیارے دی کردا اے
ہر مشکل آسان ، مدینہ

اوہنوں تکنا عین عبادت
 ساڈا اے ایمان مدینہ
 ہو جاوے گا میری خاطر
 میرے تے احسان ، مدینہ
 دنیا بھاویں کڈی سوئی
 ساڈا مان تران ، مدینہ
 رب کولوں ایہہ نت دعا اے
 رہوے ندیم دی شان ، مدینہ

مدنی ماہی ، آقا میرے وگڑے کم سنوارے نیں
 مینوں طیبہ دے پتھر وی اپنی جان توں پیارے نیں
 تھاں ، تھاں اُتے کھلے پئے سن نفرتاں والے کنڈے ای
 آپ نے آکے چارے پاسے پیار دے پھل کھلارے نیں
 ابوبکرؓ ، عثمانؓ ، عمرؓ تے علیؓ دیاں کیا باتاں نیں
 آپ دے پاک صحابی سارے آسماناں دے تارے نیں
 جدوں وی یاد مدینہ کریئے ٹھنڈ پیندی اے اکھیاں وچ
 اوس شہر دے سارے منظر جنتاں توں ودھ پیارے نیں

او تھے دا ہر ایک نظارہ دل دے وِچ ای وِس دا اے
 جیہڑے پل میں سوہنیاں آقا طیبہ وِچ گزارے نیں
 نعتاں دے وِچ چُم چُم رکھے وِچ بیاضاں لا دتے
 آسماناں توں میرے رب نے جیہڑے حرف اُتارے نیں
 اپنے رب دا جتاں وی میں شکر کراں اوہ تھوڑا اے
 اپنی اکھاں نال ندیم نے دیکھے روپ نظارے نیں

رب نوں وی اے آپ دے اُتے مان حضورؐ
 آپ دے وِرگی نہیں کسے دی شان ، حضورؐ
 تہاڈے وِرگا کون سخی اے دُنیا تے
 اپنا حق وی کردیندے او دان ، حضورؐ
 رب دے بعد تے ہر وڈھیائی آپ دی اے
 میرا تے ہے ایس گل تے ایمان حضورؐ
 تہاڈے نام دا جد وی نعرہ لانے آں
 ہر مشکل ہو جاندی اے آسان حضورؐ

دو جگ اندر آپ اُوہ عزتتاں پا لیندے
جہتاں تہاڈا من لیا فرمان حضورؐ

آپؐ تے اگے سدرہ توں وی جاندے او
آپؐ دے پیراں پیٹھ آئے آسمان حضورؐ

لکھتاں جاناں کول ندیم دے جے ہوون
آپؐ دے اُتے کر دیواں قربان حضورؐ

کملی والیا شہر ترے دیاں گوڑھیاں ٹھنڈیاں چھاواں
خوش بوآں دے ہلے مہکن اوتھے وِچ ہواواں

جیہڑا تیرے درتے آوے اوس نوں رحمت مل دی
ہر بندے دے حصے آون اوتھے لطف عطاواں

آپؐ دے چانن نال ہی آقا ساری دُنیا چمکے
آپؐ دے کولوں چن ستارے لیندے بِن ضیاواں

غارِ ثور تے بابِ جنت ہور کتے نہیں لبھ دے
دُنیا اُتے ہور کتے نہیں اینہاں ورگیاں تھانواں

اپنے درتے سد کے ماہی سُن لے دل دے ہاڑے
 مینوں جے ناں سدّے سوہنا کس نوں حال سناواں
 کون ہاں میں تے کتھے ہاں میں سُر ت ناں مینوں کوئی
 لبھ دا پھرنا مکے دے وچ اپنا ای سِرناواں
 نت ندیم دعاواں کردا جاواں جدوں مدینے
 اوتھے جا کے ساہ مُک جاوَن پرت کے فیرناں آواں

مدینہ میری اے منزل مدینے میں وی جاواں گا
 مینوں کیہندا اے میرا دل مدینے میں وی جاواں گا
 میرا ہر ساہ مدینے جان دا اعلان کردا اے
 میں اک پل وی نہیں غافل مدینے میں وی جاواں گا
 میں اٹھے پہر آقا جی تسلی دل نوں دینداں ہاں
 تیری اُمت بچ ہاں شامل مدینے میں وی جاواں گا
 مرے ہتھوں بچ ایہہ کشکول ہونا آپ دے درتے
 بناں گا آپ دا ساہل مدینے میں وی جاواں گا

نبیٰ دا دَر سدا آسانیاں تقسیم کردا اے
 نیہیں ہونی کوئی مشکل مدینے میں وی جاواں گا

مرے جذبے ہوادی بیڑی وِچ جیہہ کے ای پہنچن گے
 اوہ جدّہ اے مرا ساحل مدینے میں وی جاواں گا
 مرا ایہہ عشق میری حاضری دا اک اشارہ اے
 ندیم اوتھے سچی محفل مدینے میں وی جاواں گا

جو نبیٰ دا غلام ہو جاوے
 قابلِ احترام ہو جاوے
 جے کتے آپ دا کرم ہووے
 آؤن دا انتظام ہو جاوے
 جتھے روضہ مرے نبیٰ دا اے
 اوتھے میرا قیام ہو جاوے
 جے ناں سرکار دا کرم ہووے
 زندگی ایہہ حرام ہو جاوے

دل کدے عشق وِچ فنا ہووے
 اُچّا اوس دا وی نام ہو جاوے
 لب دروداں دا ذائقہ چکھن
 زندگی دی جے شام ہو جاوے
 ایہو خواہش ندیم دی آقا
 آپ دا عشق عام ہو جاوے

گھپ ہنھیریاں دے وِچ روشن کر کے پیار قرینے
 لادتے نیں پار نبیٰ نے ڈب دے ہوئے سفینے
 کیوں ناں اوس دا کلمہ پڑھیے اوہنوں آقا مئیے
 خشبوواں دنیا نوں ونڈن جس دے پاک پسینے
 چارے یار نبیٰ دے جاپن ایسراں اوہدے نال
 جسراں اک انگوٹھی دے وِچ چمکن چار نگینے
 جہاں نوں بشری روپ نبیٰ دا نور دا پیکر دسیا
 اوہو لوگ نیں عقلاں والے اوہو دانے بینے
 جہاں دے وی دل دے اندر عشق نبیٰ سوہنے دا
 اَنج دُعا اے رب اوہاں نوں لے جائے پاک مدینے

جیہڑا اُس دَر تے جاندا اے سر اُچا اوہدا ہندا اے
 ودھے گی شان تے شوکت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 مقدر دا ستارا فیر ساڈے سر تے چمکے گا
 ودھے گی ساڈی وی عظمت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 ندیم آساں تے بڑیاں نیں کدی او پوریاں ہوون
 ارادہ اے کہ ہر صورت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے

خدا کرنی ایں جد رحمت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 چمک جانی ایں فر قسمت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 بلاوا آ ای جاناں ایں خدا دے پیاریاں ولوں
 مرے دل وچ بڑی چاہت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 کرم ہوناں ایں آقا دا نظر ویکھے گی او روضہ
 ملے گا چین تے راحت نبیٰ دا شہر ویکھاں گے
 سفینہ لے کے جد مینوں نبیٰ دے شہر جاوے گا
 مینوں بخشن گے اوہ عزت نبیٰ دا شہر دیکھاں گے

سوچ آؤندی اے جگ تے آپناں آوندے تے
 کون سہارے دیندا فر لاچاراں نوں
 آقا دے پیراں دی دھوڑ جو تک لیندے
 بھل جاندا اے اس جگ دے شہکاراں نوں
 دو جگ دے سردار ندیم جے تک لیون
 بھل جاوے سرداری سب سرداراں نوں

کاہنوں لبھیے پھل پتیاں گل زاراں نوں
 دل وچ رکھیے پاک نبی دے یاراں نوں
 جگ تے کوئی مسیحا اوہناں ورگا نہیں
 او سے در توں ملے شفا پیاراں نوں
 سانوں اوہدی نسبت ای بس کافی اے
 آساں کیہہ کرنا دنیا دی دستاراں نوں
 پیار دے نال جو دل نوں جتنا جان دے نیں
 اوہ نہیں لبھ دے تیراں تے تلواراں نوں

سارے پاسے ، حضورؐ دا چائن
نوری شمع جلی ، حضورؐ دی اے

میرا ہر دن حضورؐ دا صدقہ
میری ہر رات وی حضورؐ دی اے

جھڑی سچ دی اے عشق دے اندر
منگتی اوہو بھلی حضورؐ دی اے

میں تاں اوہو ندیم کرنا ایں
جیس کم وچ خوشی حضورؐ دی اے

دل دے وچ روشنی حضورؐ دی اے

ایہہ ، مری زندگی حضورؐ دی اے

نظریں آیا اے چن آسمانیں

اُج تے ہر گلی ، حضورؐ دی اے

جیہدا ، جنت ، طواف کردی اے

بختاں والی اوہ دھی حضورؐ دی اے

مَن لیا اپنا اُمّتی ساہنوں

مہربانی بڑی ، حضورؐ دی اے

آقا نوں بھیج نے آں دُروداں دی ڈالیاں
 اپنے اسیں نصیب جگانے آں رات دن
 ساڈے لئی تے ایہہ وی عبادت دے وانگ اے
 نعرے نبی دے دوستو لانے آں رات دن
 آؤناں ندیم ساہنوں بلاوا حضور دا
 اکھیاں چوں حُب دے نیر وگانے آں رات دن

صلیٰ علیٰ دا ورد پکانے آں رات دن
 سرکار تے دُرود پُجانے آں ، رات دن
 ساڈے تے ایہہ وی خاص کرم اے حضور دا
 سوہنے دی نعت لکھ کے سنانے آں رات دن
 رہندا اے آنا جانا مرے گھر حضور دا
 میلاد مصطفیٰ دا منانے آں ، رات دن
 رازق خُدا اے رزق دے قاسم حضور نہیں
 صدقہ ، اسیں حضور دا کھانے آں رات دن

خاکی ، نوری ، ناری سبھے
 کردے تہانوں پیار نبیٰ جی
 میری بیڑی بنے لاؤ
 پھسیاں ادھ وچکار نبیٰ جی
 تہاڈے صدقے حشر دیہاڑے
 ہونا بیڑا پار نبیٰ جی

دل وچ شوق ہزار نبیٰ جی
 بخشو ہُن دیدار نبیٰ جی
 جہات کرم دی پاؤ آقا
 ہو جاوے بیڑا پار نبیٰ جی
 آپ دے مڑھکے دا اے صدقہ
 پھلاں وچ مہکار نبیٰ جی
 سب توں وڈی دل دی آس اے
 وکھ لوواں دربار نبیٰ جی

سانوں آس بڑی اے مولیٰ توں اوہ دیوے گا دیدار کدوں
 کد ویکھو قسمت جاگے گی ہووے گا بیڑا پار کدوں
 دُنیا دے ہر اک منگتے نوں خیرات مدینیوں مل دی اے
 ہن تکیئے سوہنا کردا اے ساڈا وی دل بیدار کدوں
 ساڈی اکھیاں وی ترھائیاں نیں ساڈے دل وی آساں لائیاں نیں
 اسیں خورے جا کے تکلناں ایں اُس سوہنے دا دربار کدوں
 اسیں وِچ خزاواں وِس نے آں سرکارنوں حالت دس نیں آں
 ہن ویکھئے آقا لکھ دے نیں ساڈے لیکھاں وِچ بہار کدوں

اسیں رو رو عرضاں گھلیاں نیں مدنی دیاں راہواں ملیاں نیں
 خورے کدوں سنہیڑا گھل دے نیں لیندے نیں ساڈی سار کدوں
 اوہ آس کسے دی توڑ دے نیں منگتے نوں خالی موڑ دے نیں
 اسیں اکھاں دے نال چٹماں گے اوہ عرش جہیا دربار کدوں
 نعتاں وِچ یار ندیم اسیں نت عرضیاں گھل دے رہنے آں
 سانوں اپنا شہر دکھاوے گا ہن ویکھئے رب دا یار کدوں

روضے دی جالی تیکنی ایس اسیں سانجھ ترے سنگ رکھنی اے
تری دید پنا شے کوئی وی اسیں لیکھاں ہارے نیئیں منگدے

اَسیں تیتھوں دُنیا کیوں منگیے اسیں تیرا عشق کمانا ایس
جھیڑے عقلاں والے ہوندے نیں اوہ آپ خسارے نیئیں منگدے

اکھیاں دیاں ایہو عرضاں نیں ایہو میرے دل نوں مرضاں نیں
تک لیئے روضہ سوہنے دا اسیں ہور نظارے نیئیں منگدے

سانوں شہر مدینے سد ماہی اَسیں محل منارے نیئیں منگدے
مل جاوے خاک مدینے دی اسیں چن ستارے نیئیں منگدے

اَسیں تارو حُب دے دریا دے بڑے رمز شناس عقیدت دے
بھانویں لکھ طوفان وی آجاوَن ایہہ لوک کنارے نیئیں منگدے

مُلکاں دی شاہی گُج وی نیئیں آقا دی غلامی دے اگے
جھڑے نوکر شاہِ طیبہ دے اوہ بلخ بخارے نیئیں منگدے

اوہو سکھنیاں جھولیاں بھر دے نیں سب لوڑاں پوریاں کر دے نیں
جھیڑے لوَن سہارا مدنی دا اوہ ہور سہارے نیئیں منگدے

زیارت آپؐ نے مینوں مدینے دی کرانی ایس
 میں لکھاں وار کیتا استخارا ، یارسولؐ اللہ
 مرے وی حال تے نظرِ کرم فرماؤ آقاؐ جی
 مرا چمکے نصیباں دا ستارا ، یارسولؐ اللہ
 ندیم اپنے لئی اس توں علاوہ کجھ نیئیں منگدا
 نگاہاں نوں عطا ہووے نظارا ، یارسولؐ اللہ

غماں دے بحرِ وِج بخشو کنارا ، یارسولؐ اللہ
 تُسی او بے سہارے دا سہارا ، یارسولؐ اللہ
 فلک تے چمک دا ہویا اوہ چن دولخت ہو جاوے
 تری اُنکلی جے کردیوے اشارا ، یارسولؐ اللہ
 مدینے دا سنہیرا گھل دیو اپنے بیماراں نوں
 نیئیں ہندا اے ہن ساڈا گزارا ، یارسولؐ اللہ
 تجارت دے قرینے جس نے سکھے ہون تہاڈے توں
 بھلا اوہنوں کیویں ہووے خسارا ، یارسولؐ اللہ

اپنی جند بنا لئی جنہاں نعتاں دا سرناواں
 دُھپاں وِچ وی رہن ہمیشا اونہاں دے سر چھاواں
 ساڈے وَرگے اوگن ہاراں تے وی کرم کماون
 آپ تے جند میں واراں آقا آپ دے صدقے جاواں
 محل منارے میں نہیں منگدا آپ دے شہرچ آکے
 میرے دل دی آس اے آقا ایسے درتے آواں
 آواں تیرے درتے میں ، ایہہ آس نہ پوری ہوئی
 میرے ول سنہیڑا آوے مک چلیاں نیں ساہواں
 لکھاں کرم کمائے میرے دل دی سدھر باقی
 آپ دے شہرچ حاضر ہوکے اپنی نعت سناواں
 جدوں ندیم اے آپ ہوراں تے ٹکڑیاں اُتے پلپا
 فیر میں آپ دا کھاکے آقا نعتاں کیوں ناں گاواں

نس نس اندر عشقِ نبی دے پھل مہکائی رکھ
 صلّ علی دے وردنوں توں معمول بنائی رکھ
 انج تیرے ایمان نوں مل جانی ایں نویں حرارت
 بھٹی عشقِ رسالت والی ہر دم تائی رکھ
 کملی والے دی سنت تے عمل جے کرناں چاہویں
 توں وی اپنے دل دے اندر پھڑ پرائی رکھ
 جے چاہناں ایں محشر نوں سرکار زيارت بخشن
 اپنے اندر حق تے سچ دا دیپ جلائی رکھ

ایہنوں رب نے سمجھنا ایس نیک عملوں والی پنڈ
عشقِ نبیٰ دی کٹھڑی اپنے سر تے چائی رکھ

تیریاں اینہاں آساں نے وی تیرے کم ہے آؤنا
شہر مدینے جان دیاں تُوں آساں لائی رکھ

خورے کس دن کملی والا اس وچ جھاتی پاوے
یار ندیم توں دل دے گھر نوں روز سجائی رکھ

مِری اکھاں نیں ہن غم دا سمندر یارسول اللہ

بنا دیوو مدینے وِچ مرا گھر یارسول اللہ

میں ایہہ سمجھاں کہ دھرتی تے بہشتاں مل گئیاں مینوں

جے لگ جاوے میرا طیبہ چہ بستر یارسول اللہ

اسیں آں امتی تیرے ، شفاعت وی تَساں کرنی

قیامت دا نیس سانون کوئی ڈر یارسول اللہ

مدینہ نام ہے جس دا جتھے تہاڈا ٹھکانا اے

مِری اکھاں نے تکنا ایس اوہ منظر یارسول اللہ

ترے در دی گدائی تے ہمیشہ ناز کردے نیں
 قطب ابدال تے غوث و قلندر یار رسول اللہ
 تہاڈے پاک روضے دی کدے جے دید ہو جاوے
 میں ہو جاواں مقدر دا سکندر یار رسول اللہ
 تہاڈے کول کنجی اے خدا دے ہر خزانے دی
 ندیم اپنے دا چکاؤ مقدر یار رسول اللہ

اپنے ہنجو ٹھل ، مدینے چلیے
 سارے عاشق رل مدینے چلیے
 بندوبست سفر دے جے ہو جاوون
 کھڑکن دل دے ٹل مدینے چلیے
 دکھھاں درداں دا اے دارو او تھے
 بن جانی ایں گل مدینے چلیے
 کھلی والا دکھ مٹا دیندا اے
 ہو جاواں گے ول مدینے چلیے

ایہہ جگ ہووے یاں فیر حشر دیہاڑا
ہر مسلے دا حل مدینے چلیے

دُھپاں بھانویں ساڑن ایہہ من میرا
بھانویں لیہہ جائے کھل مدینے چلیے

عاشق لوکا اپنی رکھ تیاری
آج نہیں تے کل مدینے چلیے

خورے اک دن آکھن والا آکھے
اُٹھ ندیما چل مدینے چلیے

محمد ﷺ مصطفیٰ اے نال میرے

حقیقت وچ خدا اے نال میرے

فر اس توں بعد اس گل دی خوشی اے

میری ماں دی دُعا اے نال میرے

میںوں محشر دا ڈر ہووے تے کاہنوں

حبیب کبریا اے نال میرے

نبی دا عشق اے اک نور چانن

تے اوہ چانن سدا اے نال میرے

میں سچ آکھن توں ٹل دا نہیں کدی وی
 علی المرتضیٰؑ اے نال میرے
 میں ہرنا نہیں کسے میدان اندر
 نبیؐ دا آسرا اے نال میرے
 ندیم آوے خیالاں وچ مدینہ!
 خدا دی وی رَضا اے نال میرے

بخشی خدا نے دل نوں عقیدت حضورؐ دی
 سینے وچ دھڑک دی اے محبت حضورؐ دی
 ابدال ہون غوث ولی ہون یا نبیؐ
 پینی اے ہر کسے نوں ضرورت حضورؐ دی
 ساڈے دلاں نوں ایس تے پکا یقین ایس
 خالق نے بخش دینی اے اُمت حضورؐ دی
 قدرت دے سب خزانے بنائے حضورؐ لی
 ہے عرش وی حضورؐ دا جنت حضورؐ دی

مَنیاں اے کافراں نے وی کردار آپ دا
 چل دی اے سب دلاں تے حکومت حضور دی
 ہوندی نیس قبول مدینے دی حاضری
 جد تک عطا ناں ہووے اجازت حضور دی
 میں سوچنا واں لوک کیویں بخشے جان گے
 ہوئی ناں جے ندیم شفاعت حضور دی

سانوں رب دی ذات دکھاوے گی دربار مدینے والے دا
 اسیں پل پل ورد پکانے آں سرکار مدینے والے دا
 اوہدے سرتے رحمتاں رہندیاں نیں ہر پاسے خیراں پیندیاں نیں
 جنہوں عشق عطا ہو جاندا اے اک وار مدینے والے دا
 گل ، غوث ، قطب ، ابدال ولی ، بوکھر ، عمر ، عثمان ، علی
 چن ، تاریاں وانگوں چمکدا اے ہر یار مدینے والے دا
 اک حُب نبی دے صدقے ای اکھیاں وچ اتھرو آوندے نیں
 اسیں رب دے کولوں منگیا اے بس پیار مدینے والے دا
 گھر بہہ کے ہو کے بھرناں واں میں روز دعاواں کرنا واں
 فر جا کے روضہ ویکھ لواں اک وار مدینے والے دا
 ارمان ندیم ایہہ رکھدا اے ایہو کوشش پل پل کردا اے
 اک وار تے جا کے ویکھ لوے دربار مدینے والے دا

جھتے آقا قدم ٹکائے نہیں
 اوہ مٹی وی کستوری اے
 رب نون منناں ای کافی نہیں
 نبی مننا بوہت ضروری اے
 لکھ زور ندیم نے لایا پر
 اوہدی نعت ناں ہوئی پوری اے

آقا گھلنی کد منظوری اے
 جھلی جاندی نہیں ہن دُوری اے
 جے کر ذکر حضور دا ناں کریئے
 ساڈی ہر اک لکھت ادھوری اے
 بین مالک آپ شفاعت دے
 آقا دی شان غفوری اے
 سرکار دا کلمہ پڑھدے نہیں
 بھانویں خاکی ، بھانویں نوری اے

گھنگاراں دے لئی زمانے چہ آقا
قیامت نوں بخشش دا ساماں تئیں او

ایہہ ہویا اے گن وی رضا نال تہاڈی
تے معراج نوں رب دے مہماں تئیں او

ندیم اپنے ایمان تے ناز کردا اے
قسم رب دی میرا تے ایماں تئیں او

خدا دے حبیبیا مری جاں تئیں او
زمانے تے خالق دا احساں تئیں او

تہاڈے لبیاں توں ای رب بول دا اے
مرے واسطے رب دا قرآن تئیں او

جو واقف بشرنوں خدا توں نیں کردے
اوہ سوہنے نبی نور یزداں تئیں او

تہاڈی شہنشاہی ساڈے دلاں تے
قسم رب دی دنیا دے سلطاں تئیں او

مرے دل تے سدا رہندی عنایت آپ دی آقا
 ہے قائم ساری دنیا تے حکومت آپ دی آقا
 دیہاڑے حشر دے وی ہر کسے نوں لوڑ سوہنے دی
 رسولان نے وی لبھنی ایں شفاعت آپ دی آقا
 رسالت دا ہر اک مخلوق نے اقرار کیتا اے
 ہر اک مخلوق تے لازم اطاعت آپ دی آقا
 اوہ دل جنت دے ٹکڑے وانگ ہو جاندا اے سو نہہ رب دی
 جیہڑے وی دل سچ و سچ جاوے محبت آپ دی آقا

اَسیں ہاں اُمّتی تیرے اُچیرے بخت نین ساڈے
 نصیباں نال مل دی اے ایہہ نسبت آپ دی آقا
 میرا دل مینوں کیہندا اے کہ میرے جئے غلاماں نوں
 مدینے لے کے جاوے گی عقیدت آپ دی آقا
 ندیم اپنے لبان تے نت دُعا ایہو ای رکھ دا اے
 مری قسمت سچ ہو جاوے زیارت آپ دی آقا

نور ہدایت وَنڈن والیاں سب حدیثاں لگن
سدھی راہ تے پاون آقا سوہنے مٹھڑے بول

اوتھے ، رب دی رحمت لے کے اتر آن فرشتے
جتھے لوک سناون آقا سوہنے مٹھڑے بول

ترے ندیم نے ایہہ تکیا اے جے کر دل نال سینے
دل وچ اتر جاون آقا سوہنے مٹھڑے بول

کرناں وانگر چمکن آقا سوہنے مٹھڑے بول
پیار خزانے ونڈن آقا سوہنے مٹھڑے بول

سوہنا لگدا اک اک اکھر کھڑدے پھل دے ورگا
خوشبو وانگر مہکن آقا سوہنے مٹھڑے بول

تیرے حرفاں دی رُشنائی سدھی راہ وکھاوے
چن توں ودھ کے روشن آقا سوہنے مٹھڑے بول

دل نوں لگن سوہنیاں گلاں خوشبو و آں دے پلے
جنت ورگا گلشن آقا سوہنے مٹھڑے بول

طیبہ دی گل بات اے وکھری
 اوتھے ہر سوغات اے وکھری
 اُنج پیمبر لکھ توں ودھ سَن
 پر آقا دی ذات اے وکھری
 شہر نبیٰ دا کیہہ میں دساں
 دن وکھرا اے رات اے وکھری
 آقا دے دربار تے لوکو
 رحمت دی برسات اے وکھری
 بدلایاں جانڈیاں نیں تقدیراں
 آقا دی خیرات اے وکھری
 ہور وی نعتاں لکھیاں نیں پر
 اَج ندیم دی نعت اے وکھری

ہوا دا رُخ بدل جاوے جے چاہوے کملی والا
 مینوں وی اپنے روضے تے بلاوے کملی والا
 قسم رَّب دی فلک دی اکھ چوں حیرت ناں مگے
 جے اپنی طاقتاں جگ نوں وکھاوے کملی والا
 اوہو مالک اے جنت دا ہے او سے دی شفاعت
 تے اُمت کیوں نہ اپنی بخشواوے کملی والا
 اوہدی انگلی تے چل دے نیں ستارے چن تے سورج
 امامت کیوں ناں نبیاں دی کراوے کملی والا
 ندیم اُوہدے نصیباں تے نیں قدسی ناز کر دے
 جنہوں وی پیار نال اپنا بناوے کملی والا

گنہ گاراں دی بخشش دا وسیلہ ہورتے کج نہیں
تھاڈا تے ہے بس اِکو اشارا یارسول اللہ

جو تیرے ٹکڑیاں تے پل رہے نیں بختاں والے نیں
ترے صدقے تے ہے اپنا گزارا یارسول اللہ
کوئی عاشق کسے دا اے کوئی طالب کسے دا اے
ہے اپنا تے بس اِکو ای نعرا یارسول اللہ

تسیں دیندے او ڈُبدے نوں کنارا یارسول اللہ
عطا ہو جاوے مینوں وی سہارا ، یارسول اللہ
جھیڑا سکھے تجارت دے قرینے تیری سیرت توں
کسے بازار اوہنوں نہیں خسارا یارسول اللہ
زمانے دا کوئی منظر اُوہدی نظراں چ نہیں چچرا
ملے جنھوں وی طیبہ دا نظارا یارسول اللہ
میں دُنیا ساری ویکھی اے کتے وی دل نہیں لکيا
عطا مینوں کرو ، مدنی دوارا یارسول اللہ

بڑے عرصے توں آساں نیں بُلاؤ یا نبیٰ در تے
 کرم ساڈے تے کر سائیاں مدینہ یاد آؤندا اے
 مہیں اکھیاں میٹ کے ویکھاں سبز گنبد دے منظر نوں
 ہزاراں دل دے وِچ سدھراں مدینہ یاد آؤندا اے
 ندیم اپنے نوں ہُن پیغام گھل دیوو حضوری دا
 ناں مُک جاوَن کتے ساہنواں مدینہ یاد آؤندا اے

کسے حاجی نوں جَد ویکھاں مدینہ یاد آؤندا اے
 مہیں جَد سرکار نوں سوچاں مدینہ یاد آؤندا اے
 میری اکھیاں چوں ہنجواں دے کدوں سیلاب رُک دے نیں
 سُنناں مہیں جَد کتے نعتاں مدینہ یاد آؤندا اے
 سجاؤندا اے کتے جَد وی کوئی سرکار دی محفل
 مہیں جَد میلاد وِچ جاواں مدینہ یاد آؤندا اے
 زیارت مینوں وی آقا کراؤ اپنے روضے دی
 مہیں بھرنا رات دِن ہاواں مدینہ یاد آؤندا اے

عقیدت دیاں ثناواں نیں مدینے وِچ
 محبت دیاں فضاواں نیں مدینے وِچ
 اومینہ انوار دے راتاں تُوں وَرھدے نیں
 اوہ رحمت دیاں گھٹاواں نیں مدینے وِچ
 عجب شانِ کریمی دے وسیلے نیں
 شفاعت دیاں عطاواں نیں مدینے وِچ
 بدن نوں چُھو کے گزرن تے مزا اوندا
 بڑیاں ٹھنڈیاں ہواواں نیں مدینے وِچ
 بڑے میلے لگائے سَن فجر ویلے
 ندیم اپنی دعاواں نیں مدینے وِچ

ظلماں دی دُھپ چوں لوگ بچائے حضورؐ نے
 کیتے نیں کالی کملی دے سائے حضورؐ نے
 دتی سی گالیاں جنہاں پتھروی مارے سَن
 دشمن ایہو جے سینے وی لائے حضورؐ نے
 خُلقِ عظیم نال مسلمان کر لئے
 اپنے تے خیر اپنے ، پرانے حضورؐ نے
 میرے جئے ہزار نگاہِ کرم دے نال
 ذرے توں آسمان بنائے حضورؐ نے

ویکھو نگاہِ لطف تے ذرّہ نوازیں
 ذرّے توں آسمان بنائے حضورؐ نے
 بن کے ریہئے حضورؐ دے ، سانوں وی چاہیدا
 جنت دے سارے رستے وکھائے حضورؐ نے
 کھولے خدا دی رحمتاں دے بُو ہے آپؐ نے
 جنت دے سارے رستے وکھائے حضورؐ نے
 رنگے نے اپنے لطف و عنایت دے رنگ نال
 صد مرحبا کہ اپنے پرانے حضورؐ نے
 گورے تے کالیاں ، تے امیراں غریباں دے
 سارے ہی فرق آکے مٹائے حضورؐ نے
 محکومیاں دے طوق تے زنجیر توڑ کے
 انسانیت دے بھاگ جگائے حضورؐ نے

انصاف ، عدل ، پیار ، اخوت ، برابری
 پیارے بڑے اصول بنائے حضورؐ نے
 جنہاں نوں نہیریاں تے ہواواں دا ڈر نہیں
 انج دے کئی چراغ جلائے حضورؐ نے
 دیتیاں ندیم لکھاں حقیراں نوں عزّتاں
 لکھاں فقیر شاہ بنائے حضورؐ نے
 دساں ندیم کیویں میں بندہ نوازیں
 آئے گدا جو ، شاہ بنائے حضورؐ نے

زندگی نوں گزارنا کنج اے
 اے وی میرے نبی سکھایا اے
 ذکر ہے اَج کل جے گج میرا
 اُوہدے در توں کمال پایا اے
 بے کساں بے نواواں دا وی ندیم
 حوصلہ آپ نے ودھایا اے

جد دا آقا نوں غم سنایا اے
 میرے سر تے خدا دا سایا اے
 چھو کے مینوں نبی دی رحمت نے
 خاک توں کیمیا بنایا اے
 مینوں کیہہ خوف حشر دی دُھپ دا
 کالی کملی دا سر تے سایا اے
 ذاتاں پاتاں دا اس زمانے وِچ
 فرق میرے نبی مٹایا اے

تیرے کرم دے نال ہے فن مہکدا مرا
 پھلاں دے وانگ ہی ہے سخن مہکدا مرا
 میں ہاں غلام شاہِ اُمم دا ، سمجھ گئے
 منکر نکیر وکھ کے کفن مہکدا مرا
 چُماں میں جا کے اوہدے مدینے دی خاک نوں
 ایس آرزو دے نال اے تن مہکدا مرا
 ہُن مہکدا اے جیویں ، انج تاں کدی وی نہ
 حُبّ رسولؐ باہجھ ایہہ مَن مہکدا مرا
 ایہہ فیض ہے اوہناں دے پسینے دی مہک دا
 رھیندا ہے جے ہمیش چن مہکدا مرا
 ساہنواں دی جے نہ لہکدی بلبل کدے ندیم
 خُشبو دے وانگ انج نہ بدن مہکدا مرا

چھڈ کے میں اس جہان نوں جد شاہ دے در گیا
 دامن سی خالی ، رحمتاں دے نال بھر گیا
 ارمان کج ریہا تے نہ حسرت کوئی رہی
 انج رحمتاں دے نال نصیبہ سنور گیا
 لنگر بنی ہوئی اے گداگر دی جھونپڑی
 ایہناں دا فیض جھولی نوں کج اپنی بھر گیا
 آیا جو حاضری دا یقیں مینوں تھوڑی دیر
 صدیاں دا جیہڑا بھار سی دل توں اتر گیا

ہویا نہ دُھپ دا مینوں سفر وِچ گمان گُج
 طیبہ دے تیک نال مرے ہر شجر گیا
 طوفان تے بھنور سبھے آسان ہوگئے
 ساحل تے اوہدے فضل تھیں بیڑا اُتر گیا
 وِتا اے مینوں حوصلہ ایہناں دے فیض نے
 جد وی ندیم میں غم دنیا توں ڈر گیا

اِنج وِسیا رحمتاں دا اے ساوَن گلی گلی
 مٹی دے ذرے ہوگئے گُندن گلی گلی
 ہوئی سی جس دہاڑے نوں بعثت رسولِ دی
 ونڈیا سی رب نے آپ وی چانن گلی گلی
 اُس آخری نبیٰ دی زیارت دے واسطے
 اِنج وی فرشتے آ کے کھلوون گلی گلی
 اوناں دے قاتلاں دا نہ بچیا کوئی نشان
 بیٹے میرے رسولِ دے جیون گلی گلی

آکے نبیٰ دے درتے بنے اوہ وی بادشاہ
منگدے سی اڈ کے اپنا جو دامن گلی گلی

ساڈے جہے اسیراں یتیمیاں دے واسطے
میرے نبیٰ دے فیض پے ہوون گلی گلی

اونہاں دے بخت ورگا کوئی بخت ہے ندیم؟
عاشق نبیٰ دے جیہڑے سڈیوں گلی گلی

کی دساں انوار مدینے دے

جنتاں نے بازار مدینے دے

لگن کنج ، جھھاں اکھاں نوں

ہو جاؤن دیدار مدینے دے

پھلاں جے طیبہ دے پتھر

باغاں ورگے خار مدینے دے

دنیا دی تخلیق توں پہلاں

مل دے نے آثار مدینے دے

مینوں وی دے اذن حضوری دا
 مالک تے مختار مدینے دے
 منگنا واں میں نوکری چوکھٹ دی
 کرم کرو سرکار مدینے دے
 ونڈ دے نے خوشبو واں یار ندیم
 گلی گلی گل زار مدینے دے

سرکار حاضری ، میرے سرکار حاضری
 مینوں ہے صرف آپ دی درکار حاضری
 دیدار بن علاج نہ دکھیاں دے روگ دا
 پوہندے نیں تیرے ہجر دے بیمار حاضری
 ہووے نہ اس طرح کہ نہ جاگن میرے نصیب
 میں چاہنا واں زندہ و بیدار حاضری
 تقدیر جاگ جاندی اے تیرے حضور وِج
 او ہور در نیں جتھے ہے بے کار حاضری

اس توں علاوہ کوئی تمنا نہیں حضور
 بس لوڑ ہے کرم ترا دیدار حاضری
 آواں نہ چھڈ کے تیرے مدینے نوں جیندے جی
 ہووے عطا جے احمد مختار ﷺ حاضری
 حد ہی نہیں ہے میری حضوری دے شوق دی
 درکار ہے ندیم نوں ہر وار حاضری

صدقے میں واری جاواں مدینے دے شاہ توں
 ملیاں ہزار چھاواں مدینے دے شاہ توں
 اللہ دے حضور میں ہو جاواں سرخرو
 قربان کر کے ساہواں مدینے دے شاہ توں
 میں ہاں فقیر دستِ عطائے رسول دا
 میں رزق لے کے کھاواں مدینے دے شاہ توں
 کرنی اوہناں نے حشر دیہاڑے وی سرتے چھاں
 ملیاں نے جو گھٹاواں مدینے دے شاہ توں
 مال و منال توں اے زیادہ میرے لئی
 تھوڑی جے داد پاواں مدینے دے شاہ توں
 ٹٹیا ندیم باہر تے اندر دا سارا حبس
 ملیاں نے انج ہواواں مدینے دے شاہ توں

جیویں تُّساں چاہیا رب اُوویں ہی بنایا اے
تیریاں اداواں بے مثال کملی والیا

سُجھ دا نیئیں ہور کوئی در سانوں سوزنیاں
کیہڑے پاسے جان خستہ حال کملی والیا

دُکھاں تے مُصیبتاں نے گھیریا ندیم نوں
غم اہدے کولوں ہن ٹال کملی والیا

جالی جدوں چُماں اکھاں نال کملی والیا
حل ہو جاندے نیں سارے سوال کملی والیا

سوہنیا میلاد تیرا جیہڑے وی مناندے نیں
رہندے نے او سدا خوش حال کملی والیا

آوے جے بُلاوا تیرے قدماں چہ آن دا
شرینیاں دے ونڈاں گا میں تھال کملی والیا

کنکراں نوں کلمہ پڑھایا ، چن توڑیا
کی کی دساں تیرے میں کمال کملی والیا

جیہڑا اے گستاخ نبیٰ دا
 رب وی اوس تے رحم نہیں کردا
 زندہ نیں سلمان تے بوڈر
 اوہدا عاشق کدے نیں مردا
 جد تک نعت ندیم نہ کہہ لاں
 اوہدوں تیکر دل نیں ٹھہر دا

میں ہاں منگتا اُس دے در دا
 جیہڑا خالی جھولیاں بھر دا
 جد دا اوہدا دتا کھانا
 رزق نیں مکدا میرے گھر دا
 دم دم اُس دا ورد میں کرنا
 موت دے کولوں میں نیں ڈر دا
 جس دا بخت جگاوے سوہنا
 اوس دا بخت کدے نیں ہر دا

میرے تے جد حضورؐ دا اِکرام ہو گیا
 بے نام ساں جہاں تے مرا نام ہو گیا
 ذکرِ رسول آگیا ہونٹھاں تے جد مرے
 نِخشبو دے وانگ ذکرِ مرا عام ہو گیا
 آوے گا ہُن نہ کوئی نبی مصطفیٰؐ دے بعد
 پورا خدائے پاک دا پیغام ہو گیا
 کردا نہیں جو شخص محمدؐ دا احترام
 سمجھو او نامراد تے ناکام ہو گیا
 جہنے وی چھڈ دتا کدی پلا حضورؐ دا
 جیونٹراں وی اوہدے واسطے اِلزام ہو گیا
 دامن دے داغ دھبے سب مٹ گئے ندیم
 نعتِ نبیؐ دا جس گھڑی انعام ہو گیا

صدقے ہزار وار میں جاواں رسولؐ توں
 واراں ہزار باغ میں طیبہ دی دھول توں
 جیون دا جو اصول سکھایا سی آپؐ نے
 صدقے نہیں سب اصول او سے اک اصول توں
 دشمن اے دوستو اوہ خدا تے رسولؐ دا
 منکر ہے جیہڑا بندہ وی بی بی بتولؑ توں
 جد تک نہ اُس دی ذات وسیلہ بنی ، دُعا
 بے فیض لَوٹ دی رہی بابِ قبول توں
 اسمِ رسولؐ ریہندا اے وردِ زباں ندیم
 اِس واسطے میں دور ہاں رنج و ملول توں

جد وی گردش نے زیرِ دام لیا
 رحمتِ مُصطفیٰؐ نے تھام لیا
 میل گیا مینوں بھیڑ وِچ رستہ
 جد شہِ دوسرا نے تھام لیا
 حادثاتِ جہان وِچ ، ہر ساہ
 ہر گھڑی مُصطفیٰؐ دا نام لیا
 اپنی اوقات توں کتے ودھ کے
 میں زمانے توں احترام لیا
 جام آقا پلائے اُلفت دے
 دشمنان توں نہ انتقام لیا
 گردشِ وقت ٹل گئی اے ندیم
 دامنِ مُصطفیٰؐ نوں تھام لیا

ہویا کرم نبیؐ دا تے ہر درد ٹل گیا
 آسیب میرے گھر دی حد چوں نکل گیا
 کردارِ مُصطفیٰؐ نے سکھائے نویں چلن
 سوچاں دے نال فہمِ زمانہ بدل گیا
 ملیا اے آسرا جدوں اونھاں دے فیض دا
 ہر پیر ٹھوکراں تے میں آپے سنبھل گیا
 پائی نظر جدھے تے او قسمت سنور گئی
 جنھوں حضورؐ چھولیا اوہ پیڑ پھل گیا
 ہوئی ہر ایک پاسے مساوات دی سویر
 نیہرا سی جیہڑا ظلم و ستم دا اوہ ڈھل گیا
 اپنے ندیم پیراں دی زنجیر توڑ کے
 دنیا توں عشق میرا مدینے دے ول گیا

ہور کسے توں منگن دی وی خواہش نیہں
 میں منگناں ہر آن مدینے والے توں
 توڑیاں رسماں ، بدلیا انج رواجوں نوں
 دنیا اے حیران مدینے والے توں
 مشکل جدوں ندیم نوں کوئی آ جاوے
 ہو جاوے آسان مدینے والے توں

سارے ای وارن جان مدینے والے توں
 میں جانواں قربان مدینے والے توں
 ایہہ وی اے احسان مدینے والے دا
 ملیا اے قرآن مدینے والے توں
 کون مٹا سکدا اے ساڈا نام نسب
 ساڈی اے پہچان مدینے والے توں
 ایہتھوں خیر خراتاں منگن والے لوگ
 جھولیاں بھر بھر جان مدینے والے توں

مرے رسول دی رحمت کمال چا کیتا
 اولیں کیتا کسے نوں بلاں چا کیتا
 کدے نہ بلیا سی جہاں دے بخت دا دیوا
 اُنھاں دا بخت ستارہ مثال چا کیتا
 اے شاعری وی کرم اے حضور سرور دا
 مینوں نصیب ہنرتے کمال چا کیتا
 ہزار رحمتاں پاؤن دھمال اُس پاسے
 نظر اُٹھائی تے جدھر خیال چا کیتا
 مرے رسول نے کر کے نظر فقیراں تے
 عروج و رگا اوہناں دا زوال چا کیتا
 رہی نہ اُس نوں کسے چیز دی وی تھوڑ ندیم
 جہاں نے آپ دے درتے سوال چا کیتا

اینہاں رُکھاں دے اینہاں چھاواں دے صدقے
 میں جاواں مدینے دی راہواں دے صدقے
 کرن جیہڑیاں بانجھ دھرتی نوں جَل تھل
 اوہناں بارشاں تے گھٹاواں دے صدقے
 جو آون مدینے تے مکے دے ولوں
 اوہناں سوہنیاں پاک راہواں دے صدقے
 جو سنگیاں سی رو رو کے اُمت دی خاطر
 اوہناں سوہنیاں میں دُعاواں دے صدقے

غریباں تیماں چہ وَنڈیاں جو آقا
 اوہناں اُفتاں تے عطاواں دے صدقے
 او جو روں پیاں اپنی اُمت دی خاطر
 اوہناں پاک اکھاں نگاہواں دے صدقے
 مینوں لے کے آگئے نیں رحمت دے در تک
 ندیم اپنے عیاں گناہواں دے صدقے

ہواواں توں صدقے فضاواں توں صدقے
 مدینے دیاں پاک راہواں توں صدقے
 جیہڑے بیلی طیبہ سچ مل دے نیں مینوں
 اوہناں دی محبت وفاواں توں صدقے
 جو روضے نوں ویکھن تے جالی نوں چُمن
 میں ہو جاواں اوہناں نگاواں توں صدقے
 میرے اتھرو لے کے مدینے جو جاوَن
 لکھاں واری اوہناں ہواواں توں صدقے
 لہاب دہن جتھے سوہنے نے لایا
 اوہناں زخماں اوہناں شفاواں توں صدقے
 خطاواں سچ ڈبیا ندیم ایہو آکھے
 میں سوہنے دیاں ہاں عطاواں توں صدقے

جنھوں کدے زوال دا خدشہ نیئیں کوئی
 اسلام وِ رگی ویکھی اے دولت رسولِ دی
 پابند ہاں میں ایس لئی روزے ، نماز دا
 اے دینِ آخری ہے امانت رسولِ دی
 او آخری رسولِ نے اِس واسطے ندیم
 رہنی اے حشر تیک نبوت رسولِ دی

جس نوں وی مل گئی اے محبت رسولِ دی
 اُس تے سدا رہوے گی عنایت رسولِ دی
 جیہڑا وی مُصطفیٰ دی غلامی چ آگیا
 پاوے گا روزِ حشر شفاعت رسولِ دی
 دیندے رہے نیں ویری گواہی حضورِ دی
 بے مثل و بے مثال دیانت رسولِ دی
 شاہ و گدا دا فرق مٹایا حضورِ نے
 ہوئی اے خاص و عام تے رحمت رسولِ دی

طیبہ دی سمت جاری میں کیتا جدوں سفر
 سینے دے نال مینوں رہے لاوندے شجر
 جس ویلے دا کرایا اے میلادِ مُصطفیٰ
 پھلاں دے وانگ مہکدا رہندا اے میرا گھر
 طیبہ دی خاک جد وی میں پنڈے تے مل لئی
 مینوں تے مڑ کسے دی نہ لگی کدے نظر
 اس واسطے میں بھیجنا ہاں آپ تے درود
 دینا ہے اس درود دا خود آپ نے ثمر
 جیون دے سب اصول سکھائے حضور نے
 دسیا اے سب حضور نے کی خیراے کی اے شر
 میں ہاں غلامِ حضرتِ شاہِ اُممِ ندیم
 رہنا ایں بادشاواں توں ودھ کے مرا اثر

جس دن دی مُصطفیٰ دی غلامی ہوئی نصیب
 رحمت خدائے پاک دی میرا بنی نصیب
 ایناں دے فیض ایناں دے اکرام دے سبب
 خوشیاں دی مینوں ہوئی اے آج ہر گھڑی نصیب
 نورِ نبیٰ دی اکو تجلی دے فیض نال
 ہوئی عرب عجم نوں سدا روشنی نصیب
 اے حُسن وی نبیٰ دے پسینے دی مہک اے
 ہوئی اے پھلاں کلیاں نوں جو تازگی نصیب

اُونھاں دے مرتبے نوں ودھایا حضورؐ نے
 جنھاں دا بخت جنھاں دی سی بے کسی نصیب
 روئے دی جالیاں نوں میں پُجھاں، اے شوق ہے
 رب جانے کدوں ہووے اوتھے حاضرِ نصیب
 رحمتِ خدا دی ہوندی اے جس شخص تے ندیم
 ہوندی اے ایسے شخص نوں حُبِ نبیؐ نصیب

انج میرا سُتا بخت جگایا اے آپؐ نے
 ذرے توں آسمان بنایا اے آپؐ نے
 کملی دا سایہ عاصیاں دے سرتے تان کے
 محشر دی انھی دُھپ توں بچایا اے آپؐ نے
 ایناں دے درتے ایس لئی عقیدت گزار ہاں
 اللہ دے نال مینوں ملایا اے آپؐ نے
 سُن مُشکلاں دے وچ صُہیب و بلال جد
 اُونہناں نوں ظالماں توں چھڑایا اے آپؐ نے

دَسے نے بندگی دے طریقے کھرے کھرے
 بندے نوں گمرہی توں بچایا اے آپ نے
 بے آسرا سی جیہڑے جہانِ خراب وِچ
 سینے دے نال اوہناں نوں لایا اے آپ نے
 سورج وی جس توں روشنی لیندا اے ہُن ندیم
 رحمت دا او چراغِ جلایا اے آپ نے

سلام

ہووے گا حشر تک سدا چرچا حُسینؑ دا
 ناں ہے دِلاں دے اندر زندہ حُسینؑ دا
 سرتے عقیدتاں دی رہندی اے میرے چھاں
 لکيا اے دل دے اندر بوٹا حُسینؑ دا
 ہے خون ، پیاس ، زخم نیں اکھاں دے سامنے
 دَساں میں کیویں لفظاں چہ قصہ حُسینؑ دا
 صبر و رضا تے شکر ، دعاواں تے حوصلہ
 ایناں دے نال بن دا اے کُنہہ حُسینؑ دا

نامِ حُسینِ چل دا اے سانواں دے نال نال
نظراں تے روح تے دل تے ہے قبضہ حُسینِ دا

اس آس تے نیازِی میں جینا ہاں رات دن
آوے گا میرے کول بُلاوا حُسینِ دا

نتیں ہور کوئی خواہش ریاضِ ندیمِ دی
بس جیندے جیندے ویکھے ایہہ روضہ حُسینِ دا

تصویرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی

دل وچہ جو ہے تصویرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی
کرناں ہاں میں توقیرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی

فرمانِ نبیٰ دا اے ، کوئی عام تے گل نہیں
جنت ہے ایہہ جاگیرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی

ہے صبر و رضا نال بنی روزِ ازل توں
مضبوط ہے زنجیرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی

قسمت تے مقدر نوں وی کہنا پیا آخر
پاکِ اعلیٰ ہے تقدیرِ حُسینِ ابنِ علیٰ دی

آوندی اے صدا آج وی کربل دی زمیں توں
ہے باحوصلہ ہم شیر حسین ابن علی دی
لکھی اے بڑے غم چہ اے کربل دی زمیں تے
رنگین ہے تحریر حسین ابن علی دی
آجاندا اے ہن صبر ریاض آپے ای مینوں
سانواں بچ ہے تاثیر حسین ابن علی دی

ریاض ندیم نیازی کی تالیفات

گنبد خضرا (اول)	نعتیہ انتخاب	آکے گھر وچ آمنہ ڈوے	پنجابی نعتاں
گنبد خضرا (دوم)	نعتیہ انتخاب	فصح نعتیں	سید فصیح الدین سہروردی کی پڑھی ہوئی نعتیں۔
میرے آقا میرے حضور	نعتیہ انتخاب	میں تو بیخ تن کا غلام ہوں	سید فصیح الدین سہروردی کے پڑھے ہوئے
کلیات محسن کا کوروی	شعری اور نثری		مناقب و سلام
ہم بھی مدینے جائیں گے	نعتیہ انتخاب	صبح نعتیں	سید فصیح الدین رحمانی کی پڑھی ہوئی نعتیں
گل زاہد مدحت	سکندر لکھنوی کا کلام		
دل کا چین مدینہ	نعتیہ انتخاب	میرے نبی پیارے نبی	ڈاکٹر عامر لیاقت حسین کی پڑھی ہوئی نعتیں
مدینے کے نظارے	نعتیہ انتخاب	لو مدینے کی تجلی سے	پیر سید نصیر الدین گولڑوی کی نعتوں کا انتخاب
مہل گئے مصطفیٰ اور کیا چاہیے	نعتیہ انتخاب	بیاض ندیم	منتخب اشعار
آرزو مدینے کی	نعتیہ انتخاب	آنکھیں غزل ہیں آپ کی	منتخب غزلیں
گنبد خضرا کے سائے	نعتیہ انتخاب	جانے کہاں گئے وہ دن	منتخب اشعار
نام محمد لیا کرو	نعتیہ انتخاب	بھول جا میرے دل	منتخب اشعار
کب در پہ بلاؤ گے	نعتیہ انتخاب	غزل گاؤں	منور رانا کی غزلیں
جتنا دیا سرکار نے مجھ کو	نعتیہ انتخاب	کلام منور رانا	منور رانا کی غزلیں
		بند در تپے کھلا کریں	برصغیر پاک و ہند اور بنگلہ دیش کے شعراء کی غزلوں کا انتخاب
مدینہ حضور کا	نعتیہ انتخاب	کلام ساغر بنام ساغر	ساغر صدیقی کے کلام کا انتخاب سمیت منتخب نعتوں، غزلوں اور اشعار کے ۱۷۶ انتخاب
چل مدینے چلتے ہیں	نعتیہ انتخاب		
میں مدینے جاؤں گا	نعتیہ انتخاب		
روضے دی جالی پم لین دے	پنجابی نعتاں		
مدینے دیاں پاک گلیاں	پنجابی نعتاں	بھائی جان کی لاہری	بچوں کے لیے
صفتاں پاک رسول دیاں	پنجابی نعتاں	جرم کی گرفتاری	بچوں کے لیے

اعزازات

- ۱- قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۱۳۳۷ھ
- ۲- قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۱۳۳۱ھ
- ۳- صوبائی سیرت ایوارڈ (حکومت پنجاب) ۱۳۳۷ھ
- ۴- علامہ اقبال صوبائی ادبی ایوارڈ (حکومت بلوچستان) ۱۳۳۸ھ
- ۵- صوبائی ایکسی لنس ایوارڈ (حکومت بلوچستان) ۲۰۱۸ء
- ۶- طرحی مشاعرہ بہ یاد سید ریاض الدین سہروردی ایوارڈ ۲۰۱۵ء تا ۲۰۱۹ء
- ۷- بہار ریاض ایوارڈ، سہروردیہ نعت فاؤنڈیشن انٹرنیشنل لاہور کیم اکتوبر ۲۰۱۶ء
- ۸- محسن نقوی انٹرنیشنل ادبی ایوارڈ ۲۰۱۰ء
- ۹- فقیرانِ مصطفیٰ نعت ایوارڈ (فیصل آباد) ۲۰۱۴ء
- ۱۰- ریشم رائٹرز ادبی ایوارڈ (اسلام آباد) ۲۰۱۴ء
- ۱۱- ریشم رائٹرز ادبی ایوارڈ (اسلام آباد) ۲۰۱۵ء
- ۱۲- خدمتِ خلق ادبی ایوارڈ ۲۰۱۰ء
- ۱۳- بابا گروناک جی ادبی ایوارڈ (ننکانہ صاحب) ۲۰۱۸ء
- ۱۴- نقیبی ادبی ایوارڈ (پاکستان) (پانچ ایوارڈ) ۲۰۱۰ء تا ۲۰۱۵ء
- ۱۵- غالب یادگاری شیلڈ (ایوان اقبال لاہور) ۲۰۱۲ء

☆☆☆

ریاض ندیم نیازی کا شعری سفر

نمبر شمار	نام کتاب	صفحات	سن اشاعت	پبلشرز	ایوارڈز
۱-	خوش بختی ہوئے کرم	۲۲۰	۲۰۱۰ء	ماہر پبلشرز لاہور	محسن نقوی انٹرنیشنل ادبی ایوارڈ ۲۰۱۰ء (سیالکوٹ)
۲-	ہوئے جو سائز دہی پر	۱۷۶	۲۰۱۱ء	ماہر پبلشرز لاہور	نقیبی ادبی ایوارڈ (فیصل آباد)
۳-	تحریر تجلیات	۳۵۲	۲۰۱۲ء	ماہر پبلشرز لاہور	نقیبی ادبی ایوارڈ (فیصل آباد)
۴-	جو آقا کا نقش قدم رکھتے ہیں	۱۸۴	۲۰۱۵ء	ماہر پبلشرز لاہور	قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۵ء / علامہ اقبال ادبی ایوارڈ حکومت بلوچستان ۲۰۱۶ء
۵-	چمن زار احمد و نعت	۲۸۸	۲۰۱۸ء	ماہر پبلشرز لاہور	قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۹ء / قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۹ء / نقیبی ادبی ایوارڈ فیصل آباد ۲۰۱۳ء
۶-	اشاعت دوم	—	۲۰۲۰ء	ماہر پبلشرز لاہور	قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۹ء / قومی صدارتی سیرت ایوارڈ ۲۰۱۹ء / نقیبی ادبی ایوارڈ فیصل آباد ۲۰۱۳ء
۷-	بچوں کے ہونے	۲۷۲	۲۰۱۲ء	ماہر پبلشرز لاہور	بابا گروناک جی ادبی ایوارڈ ننکانہ صاحب ۲۰۱۸ء
۸-	بچوں کے ہونے	۲۰۸	۲۰۱۷ء	ماہر پبلشرز لاہور	
۹-	فیضانِ اولیا	۱۹۲	۲۰۲۰ء	ماہر پبلشرز لاہور	
۱۰-	گن گن گن	۱۹۲	۲۰۲۰ء	ماہر پبلشرز لاہور	
۱۱-	جب سے بچہ پڑے ہیں (انگلو)	۱۶۰	۲۰۲۱ء	ماہر پبلشرز لاہور	

”ساوے گنبدِ دی چھاں“ دے ویچ جھڑیاں لھٹاں پڑھن دا شرف حاصل ہویا اے اوہناں تے کھلی آئے دی بیڑ تاتے ساوے روئے وی چھاں اے۔ نئی کریم دی محبت ویچ ڈب کے نکھی گئی لھٹاں دا گل دستہ ریاض ندیم نیازی دے قلب تے روح دی پاکیزگی دامن بول دا ثبوت اے۔ اوہناں دی شاعری دی ایہہ وی وڈیائی اے کہ ایہدے ویچ نئی جی دی پاک سستی نال گوزھی عقیدت دی وڈیائی داہیاں مل دا اے۔ ایہناں نقیہ شعراں ویچ حضور پاک دی حیاتی جھلکے ی اے۔ ایس کارن ایہہ لھٹاں دا پگا بہوں معتبر اے۔ ریاض ندیم نیازی دی اللہ دے رسول نال محبت شعراں دی بولی ویچ ساڈے ساتھ ساتھ اے۔ ہر مصرعہ اوہناں دی عاجزی تے گوزھی پیام دامن بول دا ثبوت اے۔ ایس توں وڈی مثال ہور کی ہودے گی۔

میں تان اُوہو ایی کرنا ایی
بھیس کم ویچ خوشی حضور دی اے

امت دے دانی سرکار مدینہ دی خوشی ویچ اپنی خوشی نوں قربان کر دینا اک بہوں وڈی سعادت اے۔ ”ساوے گنبدِ دی چھاں“ دا شاعر مبارک باد تے شاداشِ واقع دار اے کہ اوہنوں ایہہ سعادت لہھی اے کہ اوہنے آپ دی وڈیائی ویچ قلم چکن تے دل دیاں سدھراں نوں بیٹھن دا حوصلہ کھیا۔

ڈاکٹر صفرا صدق

ڈائریکٹر جنرل پاگ

پنجاب انسٹی ٹیوشن آف ٹیکنالوجی، آرٹ اینڈ ٹیچر، لاہور

ریاض ندیم نیازی ہور ان نعت دی تخلیق نوں شوق توں اگے توجہ کے اپنا مقصد حیات بنا لیا اے، نعت دے کئے سوہنے تے من چھویریں رنگ اللہ نے اہماں دے فن نوں عطا کیے نیں جہاں نوں وکھ کے دل پانچ پانچ ہو جاندا اے ”ساوے گنبدِ دی چھاں“ اوہناں دا پنجابی محمود نعت اے جوہدا میں محبت دی بانہواں کھول کے خیر مقدم کرنا دے نال نال عرض گزار ہاں کہ مالک ریاض ندیم دے فن سفر تے ہمیشہ ساوے گنبدِ دی چھاں رکھے۔ (آمین)

سرور حسین نقشبندی

الحمد

